

”Ehkä pieni pelko takaraivossa, kun on lähettänyt itsestään vähän paljastavampaa materiaalia.”

15–25-vuotiaiden kokemukset sextingistä

Pro gradu -tutkielma
Susanna Korkala & Jutta Virta
0340948 & 0338536
KTK, Mediakasvatus
Tuija Turunen
Lapin yliopisto
2016

Lapin yliopisto, kasvatustieteiden tiedekunta

Työn nimi: "Ehkä pieni pelko takaraivossa, kun on lähettänyt itsestään vähän paljastavampaa materiaalia." 15–25-vuotiaiden nuorten kokemukset sextingistä

Tekijä: Susanna Korkala ja Jutta Virta

Työn laji: Pro gradu -työ x Laudaturtyö __ Lisensiaatintyö __

Sivumäärä: 72

Vuosi: 2016

Tiivistelmä:

Sextingin eli seksuaalissävytteisten tekstiviestien, kuvien ja videoiden yksityisen lähettelyn suosio on kasvanut viime aikoina erityisesti nuorten keskuudessa. Ulkomailla aiheesta on tehty useampia tutkimuksia, mutta Suomessa aiheet ei ole laajemmin tutkittu. Sextingiin liitetään usein pelkoja ja uhkakuvia, mutta positiivisista vaikutuksista puhutaan harvoin. Tässä tutkimuksessa selvitämme 15–25-vuotiaiden nuorten kokemuksia sextingistä.

Tutkimusaineisto kerättiin laadullisen tutkimuksen keinoin anonyymillä verkkokyselyllä, jonka linkkiä jaettiin sosiaalisessa mediassa. Verkkokysely sisälsi monivalintakysymyksiä sekä avoimia kysymyksiä. Aineisto analysoitiin soveltamalla aineistolähtöistä sisällönanalyysia. Verkkokyselyn 26 vastaajasta 22 oli naisia ja neljä miehiä.

Tutkimustulosten perusteella sexting oli suurimmalle osalle vastaajista selkeästi positiivinen kokemus. Useimmiten sextingiä harrastettiin parisuhteessa, avoliitossa tai avioliitossa, koska sillä haluttiin lievittää ikävää tai piristää parisuhdetta. Sextingin kerrottiin helpottaneen kommunikaatiota parisuhteessa sekä vahvistaneen vastaajan omaa seksuaali-identiteettiä. Painostuksen vuoksi sextingiin suostuneet katuivat sextingiä eivätkä halunneet harrastaa sitä jatkossa. Suurin syy katumukselle oli pelko yksityisesti lähetetyn sisällön leviämisestä. Aiemmista tutkimuksista poiketen vastaajat eivät olleet joutuneet kostopornon tai sextortionin uhreiksi.

Tutkimustulokset ovat tärkeitä mediakasvatuksen alalle niiden neutraaliuden takia. Vaikka sextingiä on demonisoitu mediassa, tähän tutkimukseen osallistuneet nuoret eivät kokeneet sextingiä niin, kuten media sen esittää. Tutkimuslöydökset osoittavat, että sexting koetaan luonnollisena sekä pääsääntöisesti positiivisena. Näiden tutkimustulosten avulla huoltaja, kasvattaja, nuori, aiheesta kiinnostunut tai kasvatustieteen ammattilainen voi lähestyä sextingiä vaivattomasti nuorten kokemusten kautta.

Asiasanat: sexting, seksuaalisuus, sosiaalinen media, kokemus, mediakasvatus

Tutkimusmenetelmä(t): aineistolähtöinen sisällönanalyysi, verkkokysely, kvalitatiivinen tutkimus

SISÄLLYS

JOHDANTO.....	3
2. SEXTINGIN TEORIA JA KÄSITTEISTÖ	7
2.1 Sexting – mitä se on?.....	7
2.1.1 Sexting Suomen lainsäädännön näkökulmasta	9
2.1.2 Kostoporno	10
2.2 Sosiaalinen media, pikaviestimet ja Web 2.0	11
2.3 Sextingin tutkimus kokemusten avulla	14
2.4 Nuoruuden uhma ja riena – nuoruusiän keskeiset kehitystehtävät	16
3. TUTKIMUKSEN TOTEUTTAMINEN	21
3.1 Tutkimuksen tavoite	21
3.2 Verkkokysely	23
3.3 Kokemus tutkimusvälineenä	29
3.4 Aineistolähtöinen sisällönanalyysi	30
4. EETTISET NÄKÖKOHDAT	35
4.1 Sensitiivinen tutkimus.....	35
4.2 Alaikäisen tutkiminen	37
5. TUTKIMUSTULOKSET	41
5.1 Sosiaalinen media puheluiden ja tekstiviestien haastajana.....	41
5.2 ”Se oli kivaa flirttailua” – sextingiin liittyvät tunteet	43
5.2.1 Hetken hurmaa	43
5.2.2 Tunne sextingin jälkeen	44
5.3 Ihmisen ikävä toisen luo.....	44
5.4 Katuako vaiko eikö katua?	49
6. POHDINTA.....	55
LÄHTEET	58
LIITTEET	66

LIITE 1. Saateviesti

LIITE 2. Verkkokysely

LIITE 3. Nuortelämä.fi-verkkosivu

JOHDANTO

Tässä tutkimuksessa selvitämme laadullisen tutkimuksen menetelmin 15–25-vuotiaiden nuorten kokemuksia ilmiöstä nimeltään sexting. Sexting tarkoittaa seksin ja (teksti)viestittelyn yhdistelmää, joka voi pitää sisällään sanallisia viestejä, kuvia ja videoita (Phillips & Sianjina 2013, 127). Yhdysvalloissa sana ”sexting” lisättiin sanakirjaan vasta vuonna 2012 (Oxford Dictionaries -verkkosivu 2015), mikä kertoo ilmiön uutuudesta. Aihetta on 2010-luvulla tutkittu laajasti Iso-Britanniassa ja Yhdysvalloissa, mutta Suomessa ilmiötä on lähinnä kauhisteltu eri medioissa.

Sextingiä ei ole Suomessa tutkittu edes opinnäytetasolla, mutta ulkomailla aihetta on tutkittu jo jonkin verran. Esimerkiksi Yhdysvalloista löytyy tapaustutkimuksia seksuaalisväritteisten kuvien lähettämisestä ja vastaanottamisesta; tällaisissa tutkimuksissa on esitelty muutama varoittava esimerkki siitä, mihin sextingin harrastaminen ja niin sanottu kostoporno saattaa johtaa. Myönteisessä valossa aiheesta ei liiemmästi löydy tieteellistä tekstiä. Esimerkkinä tästä, Ryan (2010, 359) esittelee tutkimuksessaan tapauksen, jossa 13-vuotiaan yhdysvaltalaisen nuoren koululaisen kerrottiin tehneen itsemurhan vuonna 2009 vain muutama kuukausi sen jälkeen, kun hän oli lähettänyt yläosattoman kuvan itsestään matkapuhelimen välityksellä ihastukselleen. Kuva levisi matkapuhelinten välityksellä lähikouluihin ja kuvassa esiintyvää koululaista kiusattiin rankasti kasvokkain ja Internetin välityksellä, kunnes hän ei enää kestänyt sosiaalista painetta. Erään toisen 18-vuotiaan yhdysvaltalaisen nuoren naisen alastonkuvat levisivät neljään lähellä sijaitsevaan oppilaitokseen, kun hän erosi kumppanistaan. Entinen kumppani lähetti naisen alastonkuvat eteenpäin koston vuoksi, vaikka nainen oli ne seurustelun aikana tarkoittanut vain hänelle. Nainen masentui kuvia seuranneesta kiusauksesta ja päätyi itsemurhaan vain muutama kuukausi kuvien leviämisen jälkeen. (Ryan 2010, 359.)

Laukkasen (2007) *Sähköinen seksuaalisuus* -väitöskirja on toistaiseksi ainoa suomalainen tutkimus, joka jollakin tavalla koskettaa tutkimustamme. Muuten Suomessa ei ole juurikaan tutkittu nuorten ja nuorten aikuisten seksuaalisuutta digiaikaan siirtymiseen jälkeen. Tutkimuksemme on tärkeä, koska teknologia ympäröi ihmisiä ja yhteydenpito on siirtynyt osaltaan sosiaalisen median pariin. Tutkimuksellamme tuomme uusia näkökohtia arkaan, mutta ajankohtaiseen aiheeseen.

Sexting on nähty tieteellisissä tutkimuksissa pääsääntöisesti negatiivisessa valossa (ks. Rollins 2014). Sextingiin liittyy toki runsaasti riskejä, mutta tässä tutkimuksessa aiheetta on pyritty tarkastelemaan avoimesti, ennakkoluulottomasti sekä mahdollisimman neutraalista näkökulmasta. Oletettavasti sextingiin liittyy myös positiivisia tunteita ja kokemuksia, koska sen suosio on aiempien tutkimusten perusteella lisääntynyt viime vuosina (ks. Lucero, Lucero, Smith-Darden & Weisz 2014, 479, Peek 2014).

Aiemmat tutkimukset aiheesta eivät ole keskittyneet yksilön kokemuksiin ja tunteuksiin, vaan aiheetta on lähestytty yleisellä tasolla. Aiemmissa tutkimuksissa on lisäksi ollut mukana tietynlainen stigma; tutkija on usein leimannut sextingin jo tutkimuksen alussa negatiiviseksi ja pahaksi asiaksi. Esimerkiksi Benotsch, Bull, Martin ja Snipes (2012, 307) yhdistävät sextingin seksuaaliseen riskikäyttäymiseen, johon kuuluu useita seksikumppaneita, suojaamatonta seksiä sekä sukupuolitauteja. Lähestymme aiheetta uudesta näkökulmasta antamalla äänen henkilöille, joilla on aiheesta omakohtaista kokemusta.

Tutkimuksella on pyritty hankkimaan todellista ja autenttista tietoa sextingistä, minkä vuoksi tutkimuksemme informantteina on nuoria, joilla on kokemuksia sextingistä. Tutkimuksesta hyötyvät niin nuoret, kasvattajat kuin aiheesta kiinnostuneetkin. Tutkimuksella halutaan lisätä tietoisuutta sextingistä ja hälventää pelkoa ja ahdistusta, jota sextingiin helposti yhdistetään. Tavoitteena on ollut luoda mahdollisimman selkeä, helposti lähestyttävä sekä helppolukuinen Pro gradu -tutkielma aiheesta.

Tutkimuksellamme annoimme äänen nuorille kysymällä heiltä heidän omia kokemuksiaan sextingistä. Koivisto, Kukkola, Latomaa ja Sandelin (2014, 14) kuvailevat kokemusta kokoelmaksi merkityksiä. Kokemuksen kautta ihminen muodostaa yksilöllisiä käsityksiä erilaisista asioista ja näiden kokemusten kautta ihminen muodostaa merkityksiä häntä ympäröivästä maailmasta (Koivisto, Kukkola, Latomaa & Sandelin 2014, 14). Turunen (2014, 243) tuo esiin kokemuksen monimuotoisuuden. Koska kokemukset ovat yksilöllisiä, toinen ihminen ei voi sukeltaa toisen kokemuksiin ymmärtäen kaikkea. Toisen ihmisen kokemuksen voi ymmärtää koetun ilmaisun kautta (Turunen, 2014, 243.) Tässä tutkimuksessa toisen ihmisen kokemuksia pyritään ymmärtämään tutkimuksen vastaajien, kokijoiden, kirjoittamien tekstien perusteella.

Tutkimuksessa päädyttiin noudattamaan *Tutkimuseettisen neuvottelukunnan hyvää tieteellistä käytäntöä*. Laukkasen (2010, 188) mukaan Internetiä koskevat ja Internetissä tapahtuvat tutkimukset ja opinnäytetyöt ovat määrällisesti kasvaneet, mutta tutkimuseettiset käytännöt eivät ole löytäneet paikkaansa. Koska tutkijoilla on vapaus päättää informoinnista sekä lupien pyytämisestä, päätyvät he hyvin erilaisiin ratkaisuihin (Laukkanen 2010, 188). Tutkimusaiheen sensitiivisyyden vuoksi päätimme valita aineistonkeruumenetelmäksi anonyymin verkkokyselyn. Kysely toteutettiin verkkokyselynä, joka oli auki 1.11.2015 – 7.1.2016. Kyselyyn saatiin yhteensä 30 vastausta, joista 26 hyväksyttiin mukaan tutkimukseen. Naisvastaajia oli 23 ja miehiä kolme. Vastanneiden keski-ikä oli 21,23.

Luvussa kaksi määritämme tutkimuksen teoreettisen viitekehyksen avaamalla tutkimuksen kannalta keskeiset käsitteet sekä esittelemällä aikaisempia tutkimuksia aiheesta. Tutkimusprosessin etenemistä aina aineistonkeruusta tutkimuksen valmistumiseen kuvaamme luvussa kolme. Luvussa neljä pohdimme tutkimuksen eettisiä näkökohtia sekä perustelemme erilaisia tutkimusprosessin aikana tekemiämme valintoja. Tuloksia sekä niiden yhteyttä aikaisempiin tutkimuksiin kuvaamme luvussa viisi. Luku kuusi on puolestaan varattu pohdinnalle.

2. SEXTINGIN TEORIA JA KÄSITTEISTÖ

2.1 Sexting – mitä se on?

Sexting on yhdistelmä kahdesta englanninkielisestä sanasta, sex & texting. Sexting on määritelty eri lähteissä eri tavoin esimerkiksi tutkimuksen julkaisuajankohdasta riippuen. Drouinin, Stillsin, Surbeyn ja Vogelien (2013, 25) mukaan sextingillä yleisesti tarkoitetaan seksuaalisen sisällön tuottamista ja levittämistä yksityisesti teknologian välityksellä. Seksuaalissävytteisten viestien lähettäminen tapahtuu yksilöiden välillä julkisten julkaisukanavien sijaan. Viestien sisältö, viestien lähettämiseen käytetty väline sekä parisuhdestatus ovat kuitenkin aiheuttaneet ristiriitoja käsitteen määrittelyssä (Drouin, Stills, Surbey & Vogel 2013, 25).

Väestöliiton verkkosivulla (2015) sextingillä viitataan seksuaalisväritteisten viestien, alastonkuvien ja muiden viettelevien kuvien lähettämiseen. Rollinsin (2014, 57) mukaan sexting tarkoittaa seksuaalisesti vihjailevien kuvien tuottamista ja levittämistä, kun toimijoina ovat lapset tai nuoret aikuiset. Myös Ryan (2010, 360) määrittelee sextingin alaikäisten ja nuorten aikuisten toiminnaksi. Hänen mukaansa sexting kuitenkin tarkoittaa seksuaalissävytteisten kuvien lisäksi myös tekstiviestien lähettämistä. Kuvat ovat joko vähäpukeisia tai alastonkuvia, ja ne lähetetään esimerkiksi tekstiviestinä tai sosiaalisen median kautta. (Ryan 2010, 360.) Omassa tutkimuksessaan Ryan (2010, 362) puhuu alaikäisistä (minors) sekä nuorista aikuisista (young adults). Hän ei määrittele tarkkaa ikärajaa nuoren aikuisen ja aikuisen välille, mutta erottaa alaikäisen ja nuoren aikuisen toisistaan lain mukaisella määrittelyllä: yli 18-vuotias on nuori aikuinen (young adult) (Ryan 2010, 362).

Tässä tutkimuksessa sextingillä tarkoitetaan Heirmania, Ponnetia, Van Goolia, Van Oytselia, Verbeekia ja Walravea (2014, 796) mukaillen itsetuotettujen sek-

suaalisten tekstiviestien, kuvien ja videoiden vaihtamista yksilöiden välillä. Aiemmista tutkimuksista poiketen sextingin harrastajien ikää, parisuhdestatusta tai viestien sisältöä ei kuitenkaan ole tarkemmin ennalta määrätty, vaan vastaajat ovat saaneet itse määritellä käsitteen omien kokemustensa kautta. Heirmanin, Ponnetin, Van Goolin, Van Oytselein, Verbeekin ja Walraven (2014, 796) mukaan sextingillä viitattiin alun perin vain tekstuaaliseen sananvaihtoon. Puhelinten ja teknologian kehityksen myötä myös kuvien ja videoiden jakamisesta on kuitenkin tullut entistä helpompaa, jolloin myös kuvat ja videot on otettava mukaan määrittelyyn.

Peekin (2014) tutkimustulosten mukaan Yhdysvalloissa alemman korkeakoulututkimuksen aloittaneesta 617 oppilaasta 30 % on lähettänyt alastonkuvia itsestään ja vastaavasti 45 % on sellaisen vastaanottanut. Yleisin syy sextingin harrastamiseen oli vaikutuksen tekeminen. 79 % kaikista vastaajista koki kuitenkin sextingin turvalliseksi; seksuaalista sisältöä käsittelevien kuvien lähettämisestä ei koitunut heille sosiaalisia tai oikeudellisia ongelmia. Huolestuttavin syy sextingin harrastamiseen oli pakko tai painostus. Kun seksuaalissävytteinen viesti lähetettiin paineen alla, siitä todennäköisesti aiheutui lähettäjälle kielteisiä seurauksia, kuten ahdistusta. Oppilailla, joita painostettiin kuvien lähettämiseen, oli taustalla masennusta, ahdistuneisuutta ja väkivaltaisia parisuhteita. (Peek 2014.)

Drouinin, Stillsin, Surbeyn ja Vogelien (2013, 29) tutkimustulosten mukaan vain tekstiä sisältävät "seksiviestit" olivat yleisin sextingin muoto. Harvemmat tutkimukseen osallistuneista olivat lähettäneet kuvia, videoita tai osallistuneet puhelinseksiin, ja vain pieni prosentti osallistujista oli harrastanut seksiä esimerkiksi videopuhelinpalvelu *Skypen* kautta. Lähetetyt kuvat olivat useammin vähäpukeisia kuin täysin alastomia, mutta melko suuri määrä vastaajista oli silti lähettänyt itsestään alastomia tai masturbaatioon liittyviä kuvia kumppanilleen. (Drouin, Stills, Surbey & Vogel 2013, 29.)

Laukkasen (2007) väitöskirja *Sähköinen seksuaalisuus – Tutkimus tyttöydestä nettikeskusteluissa* luo kuvaa siitä, miten sukupuolta ja seksuaalisuutta rakennetaan tytöille tarkoitetuissa Internet-keskusteluissa. Laukkanen tutki keskusteluja, järjesti ryhmä- ja yksilöhaastatteluja verkossa sekä lisäksi tutkimukseen kuului

valokuvagallerioiden havainnointia. Laukkasen (2007, 219–220) tutkimuksen tulosten valossa voidaan sanoa, että verkossa ymmärrys seksuaalisuudesta muotoutuu keskustelupalstoilla sekä -tiloissa sosiaalisia kategorioita ja rajoja tuottaen; ihminen ei voi siis määritellä itseään vapaasti verkossa.

2.1.1 Sexting Suomen lainsäädännön näkökulmasta

Seksuaalissävytteisten viestien lähettäminen eli sexting voidaan Sandersin (2012, 164) mukaan jakaa neljään eri tilanteeseen: seksuaalisia sisältöjä käsittävien viestien vaihtaminen kahden aikuisen välillä, jotka molemmat ovat suostuvaisia viestien lähettämiseen, viestien lähettäminen kahden aikuisen välillä, joista toinen ei ole toimintaan suostuvainen, viestien vaihtaminen aikuisen ja alaikäisen kesken sekä kahden alaikäisen välillä tapahtuva seksuaalissävytteisten viestien vaihto. Voidaan siis todeta, että jos toinen henkilö ei ole sextingiin suostuvainen, kyseessä voi olla häirintä tai jopa seksuaalinen häirintä. Sanders (2012) ei ole selkeästi rajannut, kuka hänen mielestään on lapsi ja kuka aikuinen.

Suomessa *Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen* määritelmä lapsen seksuaalisesta hyväksikäytöstä mukailee Sandersia (2012): seksuaalinen hyväksikäyttö voi olla muun muassa “– – lapsen altistamista ikään kuulumattomalle seksuaaliselle toiminnalle ja kuvamateriaalille Internetin kautta” (Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen verkkosivu 2015). Kupiaisen ja Nopparin (2015, 120) mukaan alle 16-vuotiaan aikuiselle lähettämä alastonkuva luetaan myös hyväksikäytöksi riippumatta siitä, onko nuori lähettänyt kuvan täysin vapaaehtoisesti. Hirvelä (2006, 57) tarkentaa, että lapseen kohdistuva seksuaalinen hyväksikäyttö ei aina sisällä pakottamista, vaan teko voi tapahtua täydessä yhteisymmärryksessä lapsen kanssa. Tästä huolimatta teko on rikoslain (39/1889 20:6) mukaan rangaistava. Teko loukkaa lapsen seksuaalista itsemääräämisoikeutta, mikäli lapsi eli teon kohde ei kykene tasavertaisesti tekijän kanssa päättämään osallistumisesta kyseiseen toimintaan (Hirvelä 2006, 57). Lapsi ei siis välttämättä ole tarpeeksi kypsä ajattelemaan tekonsa seurauksia. Jos aikuinen käyttää tätä harkitsemattomuutta hyväkseen, kyse on seksuaalisesta hyväksikäytöstä. Hirvelän (2006, 59)

mukaan nuorten väliset seksuaaliset suhteet eivät kuitenkaan kuulu rikoslain piiriin. Nuorten välisen seksin ja lapseen kohdistuvan seksuaalisen hyväksikäytön erottaa se, onko osapuolten välillä suurta eroavaisuutta iän, henkisen tai ruumiillisen kypsyyden osalta (Hirvelä 2006, 60).

Forssin (2014, 135) mukaan käsitteellä sextortion viitataan kohteen kiristämiseen tavalla, jolla tekijä saa omat seksuaaliset halunsa tyydytettyä. Käsite on yhdistelmä sanoista "sex" eli seksi ja "extortion" eli kiristys. Forss (2014, 136) kertoo silloin tällöin törmänneensä tapauksiin, joissa parisuhteen päätyttyä ex-puoliso on kiristänyt toista parisuhteen aikana otetuilla kuvilla tai videoilla. Jos esimerkiksi tällainen alastonkuva lisätään nettiin ilman kuvassa esiintyvän henkilön suostumusta, rikoslain (531/2000 24:8) mukaan voidaan puhua yksityiselämää loukkaavan tiedon levittämisestä ja kunnianloukkauksesta. Forssin (2014, 137) mukaan räikeissä kiristämisen- ja uhkaustapauksissa kyse voi olla myös rikoslaissa (39/1889 20:4) mainitusta pakottamisesta seksuaaliseen tekoon. Pakottaminen seksuaaliseen tekoon voi tapahtua myös aikuisten ihmisten välillä, eikä laissa ole seksuaalisen hyväksikäytön tavoin tiettyä suojaikärajaa. Uhkauksen laadulle tai määrälle ei ole asetettu erillisiä vaatimuksia, vaan olennaista on, että tekijän uhkaus saa uhrin tai kohteena olevan henkilön taipumaan tekoon tahtonsa vastaisesti. (Forss 2014, 275.) Vastaavissa tapauksissa esille nostetaan useasti myös kostopornon käsite, jota tarkastellaan enemmän seuraavassa alaluvussa.

2.1.2 Kostoporno

Kostoporno eroaa sextortionista siinä, että aina kyse ei ole kiristämisestä. Forssin (2014, 137) mukaan "– – kuvia tai videoita julkaistaan usein myös pelkässä häpäisy- tai elvistelytarkoituksessa". Tällöin tekijä ei ole sextortionin määritelmän mukaisesti toteuttanut tai tyydyttänyt seksuaalista haluaan, vaan on tarkoituksenmukaisesti aiheuttanut kärsimystä kostopornon uhrille esimerkiksi näyttämällä yksityisiä julkaisuja ulkopuolisille.

Mykkäsen (2014) mukaan kostoporno (revenge porn) on laajalle levinnyt uudisana, jolla yleensä viitataan esimerkiksi entisen puolison kiusaamistarkoituksessa julkaisemiin seksiaiheisiin kuviin ja videoihin. Muun muassa Kanadassa, Britanniassa, Israelissa sekä useissa amerikkalaisissa osavaltioissa kostopornoa yritetään ehkäistä yhä tiukemmilla nettikiusaamista koskevilla laeilla. Nettipoliisi Marko "Fobba" Forssin mukaan vuonna 2014 syyskuuhun mennessä Suomessa oli tehty 70 rikosilmoitusta, jotka sisälsivät sanan "alastonkuva". Tiettävästi Suomessa kostoporno ei ole johtanut itsemurhiin, mutta se on aiheuttanut uhreille monenlaista ahdinkoa. *The Economist*-lehden mukaan maailmassa on jopa 3000 kostopornon levittämiseen tarkoitettua sivustoa. (Mykkänen 2014.) *Google*-kuva-haulla "revenge porn" löytyy valittavan paljon seksuaalissävytteisiä sekä pornografisia kuvia, joissa esiintyvät henkilöt eivät oletettavasti ole suostuneet kuvien levittämiseen.

2.2 Sosiaalinen media, pikaviestimet ja Web 2.0

Sosiaalinen media on eräänlainen sateenvarjokäsite erilaisille yhteisöllisille viestintäpalveluille ja -sovelluksille. Web 2.0:aa voidaan pitää synonyyminä sosiaaliseen medialle. Web 2.0:aan kuuluvat esimerkiksi erilaiset sosiaaliset verkostoitumispalvelut, blogit, pikaviestinpalvelut ja wikit. Web 2.0 antaa käyttäjille mahdollisuuden luoda omia verkkotiloja, missä he voivat jakaa ajatuksiaan, musiikkia, videoita sekä kuvia (Hosseini-Shoar & Isfandyari-Mogdahham 2014, 3). Nykyään sosiaaliseen mediaan yhdistetään ominaisuuksia kuten yhteisöllisyys, avoimuus, tasavertaisuus sekä amatöörien mahdollisuus tuottaa, jakaa sekä vastaanottaa sisältöä (Scholz 2007, Matikainen 2009, 9 mukaan).

Chan, Kelly, Russo ja Watkins (2008, 22) kuvailevat sosiaalisen median helpottavan verkkoviestintää sekä verkostoitumista. Haenleinin ja Kaplanin (2010, 61) mukaan sosiaalinen media on joukko Internet-pohjaisia sovelluksia, joissa sen käyttäjä pystyy luomaan sekä vastaanottamaan sisältöä. Lewis (2010, 2) tiivistää sosiaalisen median olevan nimike digitaaliselle teknologialle, jonka avulla ihmiset voivat olla vuorovaikutuksessa sekä tuottaa ja jakaa sisältöä. Sosiaalinen media

on Kentin (2010, 645) mukaan vuorovaikutteinen viestintäkanava, joka mahdollistaa vastavuoroisen viestinnän ja palautteenannon.

Sexting tapahtuu yleisimmin sosiaalisen median kautta. Useimmat yhteisölliset viestintäpalvelut ja pikaviestimet mahdollistavat reaaliaikaisen viestinnän, joten kuvien, viestien, ääniviestien ja videoiden vastaanottaminen ja lähettäminen on nopeatempoista. Joinsonin ja Piwekin (2016, 358) mukaan lähes kaikkiin suuriin sosiaalisen median palveluihin, kuten *Facebook Messengeriin*, *Twitteriin*, *Google+*:aan ja *LinkedIniin* on integroitu pikaviestin. Lisäksi on olemassa useita itsenäisiä pikaviestimiä, kuten *WhatsApp*, *Skype* ja *Instagram* (Joinson & Piwek 2016, 358).

Muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta lähes kaikissa sosiaalisen median viestintäpalveluissa ja pikaviestimissä keskusteluhistoria tallentuu automaattisesti sekä lähettäjän että vastaanottajan arkistoon. Poikkeuksen tekevät kuitenkin reaaliaikaiseen video- ja äänilähetykseen perustuva *Skype* sekä *Snapchat*, jossa sisältö on toisen käyttäjän nähtävillä vain rajoitetun ajan. *Snapchatissa* lähettäjä luo kuvan tai videon ja valitsee, kuinka kauan se näkyy vastaanottajan älylaitteessa. (Joinson & Piwek 2016, 359.) Kuva tai video katoaa vastaanottajan laitteesta kun se on katsottu, joskaan Gillin, Kohnon ja Roesnerin (2014, 64) mukaan sisältö ei todellisuudessa täysin turvallisesti poistu sovelluksen käyttöliittymästä. Lähettäjä voi julkaisuvaiheessa valita, näkyykö julkaistava sisältö vain yksittäiselle kaverille vai kaveriryhmälle (Joinson & Piwek 2016, 359).

Snapchatin käyttöikärajaksi on ilmoitettu 13 vuotta (Pönkä 2014, 138). Joinsonin ja Piwekin (2016, 259) mukaan *Snapchat* ilmoittaa kuvan tai videon julkaisijalle, mikäli vastaanottaja ottaa julkaisusta kuvaruutukaappauksen. Kuitenkin useat niin sanotut kolmannen tahon sovellukset, kuten *Snapsaved*, tuovat *Snapchattiin* sextingin kannalta ikäviä lisäominaisuuksia: käyttäjä voi esimerkiksi ottaa kuvaruutukaappauksen kuvasta myös salaa. Epävirallisten lähteiden mukaan viestien automaattinen tuhoutuminen on kannustanut käyttäjiä julkaisemaan sisältöjä, joita he eivät välttämättä muuten julkaisisi. (Joinson & Piwek 2016, 359.) Pönkä (2014, 139) kuvailee *SnapChattia* leimaavasti seuranhakuun sekä alastonkuvien

lähettämiseen soveltuvaksi katoavien viestien myötä ja muistuttaa huoltajia arvioimaan sovelluksen sopivuutta lapselle.

Gill, Kohno ja Roesner (2014, 64) ovat sivunneet sextingiä tutkiessaan aikuisten *Snapchat*-käyttäytymistä ja siihen liittyviä yksityisyys- ja turvallisuusriskejä. Tutkimustulosten mukaan 14,2 % vastaajista oli joskus lähettänyt *Snapchatin* kautta sensitiivistä sisältöä. Yli puolet vastaajista kuitenkin käytti *Snapchattia* ensisijaisesti hauskan tai humoristisen sisällön lähettämiseen, kun vain 1,6 % vastaajista lähetti *Snapchatilla* ensisijaisesti sensitiivistä sisältöä. (Gill, Kohno & Roesner 2014, 67.) Vaikka *Snapchattia* pidettiin luotettavana kanavana esimerkiksi kuviin liittyvien aikarajoitusten vuoksi, melkein puolet (47,2 %) vastaajista myönsi ottaneensa joskus kuvaruutukaappauksen toisen lähettämästä kuvasta (Gill, Kohno & Roesner 2014, 70). Vastaajat, jotka olivat eniten huolissaan omasta yksityisyydestään, ottivat kaikista epätodennäköisimmin kuvaruutukaappauksia toisten kuvista (Gill, Kohno & Roesner 2014, 71).

Gillin, Kohnon ja Roesnerin (2014, 73) mukaan *Snapchatin* sextingiin liittyvä huono maine ei ainakaan heidän tutkimustulostensa perusteella ole todenmukainen. Suurin osa vastaajista ei ollut huolestunut *Snapchatin* turvallisuudesta tai siitä, tuhoutuvatko lähetetyt viestit turvallisesti. Syynä ei suinkaan ollut vastaajien perehtymättömyys sovelluksen turvallisuuteen vaan se, että harva todellisudessa lähetti *Snapchatilla* sensitiiviseksi luokiteltavaa sisältöä. (Gill, Kohno & Roesner 2014, 73.)

WhatsApp on vuonna 2009 avattu älypuhelimille suunnattu pikaviestisovellus. Sovellus lataa automaattisesti käyttäjän puhelimesta sellaiset yhteystiedot Internet-palvelimelleen, joilla on kyseinen sovellus käytössä. Näin ollen sovelluksen kontaktilistalta on helppo löytää ihmiset, joilla on sovellus käytössään. Sovelluksen käyttäjät voivat lähettää toisilleen teksti-, kuva-, video- sekä ääniviestejä. Lähetetyt viestit eivät tallennu *WhatsAppin* palvelimelle, vaan ainoastaan lähettäjän ja vastaanottajan puhelimelle. Pönkä (2014, 136) mainitsee *WhatsApp*-sovelluksen käyttöikärajaksi 16 vuotta. (Pönkä 2014, 135–136.) Ikärajasuositusta ei kuitenkaan liiemmin valvota eikä noudateta.

Skype on vuonna 2003 avattu maailman 4. suosituin pikaviestisovellus. Sen ikäraajaksi on ilmoitettu 18 vuotta. *Skypen* käyttäjät voivat soittaa toisilleen videosekä äänipuheluita. Sovellus on alun perin kehitetty Internet-puhelu ja -pikaviestiohjelma tietokoneille. Video- ja äänipuheluiden lisäksi käyttäjät voivat keskustella keskenään pikaviesteillä sekä lähettämällä toisilleen tiedostoja. Tiedostot voivat sisältää liikkuvaa kuvaa, tekstiä tai kuvia. (Pönkä 2014, 137.)

2.3 Sextingin tutkimus kokemusten avulla

Tässä tutkimuksessa tarkastellaan 15–25-vuotiaiden nuorten kokemuksia sextingistä. Tutkimuksen kohteena ovat olleet siis nuorten kokemukset, eivät nuoret itse. Kotkavirta (2002, 15) kuvailee kokemusta sellaiseksi, joka karttuu iän ja ajan myötä, sitä ei voi suoraan oppia tai opettaa. Kokemus voi tarkoittaa, että jollakin ihmisellä on joko kokemusta jostakin tietystä asiasta tai hän on kokenut jotakin. Kokemus tarkoittaa myös hetkellisiä, voimakkaita elämyksiä, kuten mieleenpainuvaa matkaa tai kirjaa. Kokemukset ovat vahvoja elämyksiä, jotka voivat lujittaa, horjuttaa tai muuttaa kokijan identiteettiä. (Kotkavirta 2002, 15–16.) Turunen (2004, 166) tuo kuitenkin esiin, että kokemus on tietoisempaa kohtaamista kuin elämyksen vastaanottaminen.

Hyypä, Kiviniemi, Kukkola, Latomaa ja Sandelin (2015) sanovat kokemuksen olevan keskeinen osa ihmisen arkea sekä kokemusten jakaminen mielletään tärkeäksi osaksi sosiaalista vuorovaikutusta. Kokemus on läsnä lähes ympäri vuorokautisesti; kokemuksia muistellaan, eritellään, pohditaan ja tutkitaan. Ihminen on todistettavasti ainoa eliölaji, joka verbaalisesti pystyy jakamaan kokemuksiaan. Joka päivä koetaan jotakin; työ mielekkäänä, läheinen tärkeänä tai joku ruumiinosa kipeänä. Jos oma kokemus jostakin asiasta koetaan absoluuttisena totuutena, toisen ihmisen kokemus samasta asiasta on hankala tavoittaa. (Hyypä, Kiviniemi, Kukkola, Latomaa & Sandelin 2015.)

Kokemus on yksilöllistä ja omakohtaista. Se on ainutlaatuista, ruumiillista sekä aikaan ja paikkaan sidottua (Suorsa 2011, 174.) Laineen (2010, 29) mukaan kokemuksella tarkoitetaan ihmisen suhdetta omaan todellisuuteensa sekä siihen

maailmaan, jossa hän elää. Kokemus muotoutuu merkityksistä (Laine 2010, 29). Turunen (2004, 166) painottaa, että kokemus ei ole tiedotonta prosessia vaan ajatukset ja käsitykset vaikuttavat siihen, mitä ja miten koetaan. Kokemuksella on kaksi päämerkitystä. Usein kokemuksella viitataan välittömiin tunteihin, eli kokemukseen juuri nyt, juuri tässä paikassa. Kokemus tarkoittaa myös kokeneisuutta eli kertynyttä kokemusta. Kertynyt kokemus voi pitää sisällään käsityksiä tai olla muistiin jääneitä elämyksiä, tunteita tai tunnelmia. (Turunen 2004, 165.)

Tässä tutkimuksessa on tarkasteltu nuorten kokemuksia sextingistä esimerkiksi kysymällä, miltä kyselyyn vastaajasta sexting on tuntunut ja millä tavalla tunne on ilmennyt. Tiivistetysti tunne onkin Turusen (2004, 160) mukaan tunnistettavaa ja nimettävissä olevaa kokemusta. Tunteisiin viittaavia sanoja ovat esimerkiksi ilo, pelko, rakkaus ja häpeä. Tunteille on olemassa sen takia niin monta kuvaavaa sanaa, koska jokainen tunne tulee esiin omanlaisena kokemuslaatuna. (Turunen 2004, 160.) Kyselyyn vastanneiden vastauksista nousi esiin erilaisia tunteita ja tuntemuksiin viittaavia sanoja.

Tässä tutkimuksessa haluttiin ymmärtää nuorten kokemuksia sextingistä sekä heidän sextingiin liittämääns merkityksiä. Kuten Laine (2010, 31) toteaa, kokemuksen tutkimisen tavoitteena ei ole luoda universaaleja yleistyksiä, vaan ymmärtää jonkin tietyn kohteen tai ryhmän merkity maailmaa. Tässäkään tutkimuksessa ei pyritä luomaan yleistyksiä suomalaisten nuorten sextingistä, vaan lisäämään tietoisuutta aiheesta. Fenomenologian tavoin tässä tutkimuksessa ”yritetään nostaa tietoiseksi ja näkyväksi se, minkä tottumus on häivyttänyt huomamattomaksi ja itsestään selväksi, tai mikä on koettu mutta ei vielä tietoisesti ajateltu.” (Laine 2010, 33).

Tutkimuksen tavoitteena on Lainetta (2010, 32) mukaillen saada haastateltava kuvaamaan omia kokemuksiaan mahdollisimman luonnollisesti ja välittömästi, minkä jälkeen tutkijat refleктоivat, tematisoivat ja käsitteellistävät haastateltavien kokemuksille antamia merkityksiä. Vaikka sexting käsitteenä saattaa olla vielä suhteellisen tuntematon Suomessa, useille nuorille se on täysin arkipäivää.

2.4 Nuoruuden uhma ja riena – nuoruusiän keskeiset kehitystehtävät

Raitasen (2001, 187) mukaan nuoruus on monitahoinen ajanjakso lapsuuden ja aikuisuuden välissä, jota on haastava rajata. Ahosen, Lyytisen, Lyytisen, Nurmen, Pulkkinen ja Ruoppilan (2009, 124) mukaan nuoruus tarkoittaa siirtymäaikaa lapsuudesta aikuisuuteen. Muun muassa ravitsemuksen parantumisen vuoksi puberteetin alkamisikä on laskenut lähemmäksi elämän toisen vuosikymmenen ensimmäisiä vuosia, ja se kestää pitkälle kolmannelle vuosikymmenelle (Ahonen, Lyytinen, Lyytinen, Nurmi, Pulkkinen & Ruoppila 2009, 125). Erilaisissa kulttuureissa vallitsevat käsitykset vaihtelevat nuoruudesta; toisissa sitä ihannoitetaan, toisissa nuoruuden aikana valmistaudutaan aikuisuuteen ja siihen kuuluiin rooleihin (Kronqvist & Pulkkinen 2007, 166). Länsimaissa nuoruuden määrittelyssä korostetaan ihmisen yksilöllisyyttä (Kronqvist & Pulkkinen 2007, 166). Tämän tutkimuksen kyselyyn vastanneiden ihmisten ikähaarukka oli laaja, joten vastaavat olivat eri vaiheessa kehitystä.

Kronqvist ja Pulkkinen (2007, 166) kuvailevat nuoruutta siirtymävaiheena aikuisuuteen, joka jakaantuu kolmeen osaan: varhaisnuoruuteen 11–14-vuotiaana, keskinuoruuteen 14–18-vuotiaana ja myöhäisnuoruuteen 19–25-vuotiaana. Varhaisnuoruutta kutsutaan myös murrosiäksi, koska nuoren biologiset muutokset ovat suurimman murroksen alla silloin. Varhaisnuoruuteen kuuluu kapinointi auktoriteetteja vastaan, mutta samalla luodaan uusia ystävyysuhteita. Keskinuoruudessa oma identiteetti ja minuus nousevat pintaan. Myöhäisnuoruudessa identiteetin pohtiminen laajenee samalla, kun tarkastellaan omia ideologioita ja omaa paikkaa maailmassa. (Kronqvist & Pulkkinen 2007, 166.)

Kronqvistin ja Pulkkinen (2007, 166) määrittelystä poiketen, Dunderfelt (2011, 84) on jakanut nuoruuden kolmeen jaksoon: nuoruusiän varhaisvaihe sijoittuu ikävuosiin 12–15, keskivaihe ikävuosiin 15–18 ja 18–20-vuotiaana nuori kokee nuoruusiän loppuvaiheen. 12–15-vuotiaana nuori käy läpi ihmissuhteiden kriisiä. Identiteettikriisi koetaan 15–18-vuotiaana ja ideologinen kriisi 18–20-vuotiaana. Nuoruusiän keskivaiheilla nuori kokeilee rajojansa, luo syvällisiä ihmissuhteita sekä samaistuu ja ihastuu. Nuoruusiän loppuvaiheessa koettavan ideologisen

kriisin aikana nuorella on seestymisvaihe, hän pohdiskelee omaa paikkaansa maailmassa ja aloittelee itsenäistä elämäänsä. Vaikka Kronqvist ja Pulkkinen (2007, 166) sekä Dunderfelt (2011, 84) ovat jaotelleet nuoruuden ikäluokat hiukan eri tavalla, niiden pääasialliset kehitystehtävät eivät poikkea sen liiemmin toisistaan.

Horppu, Leppämäki ja Nurmiranta (2012, 76–80) jakavat nuoruusiän vaiheet ja kriisit Dunderfeltin (2011, 84) tapaan kolmeen ikäluokkaan. Varhaisnuoruudessa, 12–16-vuotiaana käydään läpi ihmissuhdekriisi, identiteettikriisin aika on 16–19-vuotiaana nuoruuden keskivaiheessa ja ikävuosien 15–19 välissä myöhäisnuoruudessa on ideologinen kriisin vuoro. Varhaisnuoruutta kutsutaan murrosiäksi ja ihmissuhteiden kriisin ajaksi. Nuori irtaantuu vanhemmistaan, luopuu emotionaalisella tasolla huoltajiensa huolenpidosta sekä omista lapsenomaisista haaveistaan ja odotuksistaan. Tunne-elämä on 12–16-vuotiaana myrskyisää ja mielialat vaihtelevat joskus laajallakin skaalalla. Koska nuori on herkkä vaikutteille, hän saattaa tovereitaan miellyttääkseen liittyä esimerkiksi jonkun aatteen kannattajaksi pohtimatta asiaa syvällisemmin. 16–19-vuotiaana nuoruuden keskivaiheella nuoren elämä tasaantuu ja mustavalkoisuus asioiden suhteen vähenee. Nuoruuden keskivaiheilla nuori etsii rajojaan, saattaa olla mielipiteissään ehdoton ja kiinnostuu maailmankatsomuksellisista asioista, kuten ilmastonmuutoksesta. Kuitenkin samalla nuori rakentaa identiteettiään suhteessa omiin fyysisiin ominaisuuksiinsa, vanhempiinsa, ystäviinsä, kouluun, tulevaisuuden mahdollisuuksiin, ja intiimiin suhteisiin. Myöhäisnuoruudessa, 19–25-vuotiaana, nuoren identiteetti vakiintuu ja maailmankuva selkiytyy. Haasteina ovat muun muassa oman paikan löytäminen, itsenäistyminen, tulevaisuuden suunnittelu ja läheisyyden tunteen jakaminen ihmissuhteissa. Myöhäisnuoruudessa on aika pohtia omia arvoja sekä eettisiä kysymyksiä ja arvoja. (Horppu, Leppämäki ja Nurmiranta 2012, 76–80.)

Seksuaalinen kypsyminen on sekä biologista kypsymistä että myrskyisiä tunnetilojen vaihteluja. Siihen kuuluu esimerkiksi mielikuvia, voimakkaita himoja ja haluja sekä niiden kokemista että moraalisia pohdintoja. Nuoruudessa yksilö herää tietoisuuteen ja vastuuseen omassa itsessään piilevästä todellisuudesta. (Dun-

derfelt 2011, 88.) Samaan aikaan, kun nuoren kehossa tapahtuu nopeasti ja samanaikaisesti fyysisiä muutoksia, ne vievät energiaa psykososiaaliselta kehitykseltä (Cacciatore 2007, 165). Biologisella tasolla nuori tutustuu kehoonsa ja koittaa säädellä kehonsa reaktioita sekä pystyy tarpeen mukaan hillitsemään ja rajoittamaan toimintaansa (Cacciatore 2015, 109). Cacciatore ja Korteniemi-Poikela (2015, 85, 109) tuovat esiin murrosiässä tapahtuvat kehon muutokset sekä voimakkaina koetut tunteet. 14–16-vuotiaana nuorta alkaa kiinnostaa seurustelu ja seksi ja samalla aletaan olla lähempänä nuoruutta kuin lapsuutta. 16–18-vuotiaana nuoren seksuaalinen identiteetti vahvistuu, opitaan parisuhdetaitoja sekä hankitaan seksikokemusta. (Cacciatore & Korteniemi-Poikela 2015, 37.)

Eriksonin (1994, 128) mukaan nuoruus on merkittävä elämänvaihe lapsuuden ja aikuisuuden välissä. Varhaisessa aikuisuudessa itsetietoinen nuori aikuinen etsii omaa paikkaansa, tehtävänsä ja ihmissuhteitansa. Läheisyys kuuluu varhaisen aikuisuuden kehitystehtäviin ja läheisyyden tunnetta voi syntyä niin ihmisiin, aatteisiin kuin erilaisiin ryhmiin. Läheisyys voi ilmentyä sekä rakkautena että yhteenkuuluvuuden tunteena. (Dunderfelt 2011, 236.)

Nuoruudessa ihmisen minäkuva ja identiteetti kokevat muutoksia. Nuoruusiässä yksilö kohtaa useita mahdollisuuksia ja haasteita, mutta kykenee myös ohjaamaan omaa elämäänsä ja tekemään erilaisia valintoja. Esimerkiksi koulutus- ja ammatinvalinta, tietty toveripiiri tai harrastukset vaikuttavat vahvasti minäkuvaan ja identiteetin muotoutumiseen. (Ahonen, Lyytinen, Lyytinen, Nurmi, Pulkkinen & Ruoppila 2009, 132.)

Marcia (1966) on kuvannut neljä identiteetin muotoa sen perusteella, miten ihminen itse on pohtinut identiteettiään ja siihen liittyviä asioita. Epäselvän identiteetin omaavat henkilöt eivät ole aloittaneet vielä identiteettinsä rakentamista. Identiteetin testaaja kokeilee eri vaihtoehtoja, mutta hänellä ei ole vielä täysin selvää kuvaa itsestään ja omasta identiteetistään. Puolestaan identiteettiin ajautuneet ovat sananmukaisesti omaksuneet suoraan esimerkiksi kotoa oppimansa identiteetin. Identiteettiin ajautuneet ihmiset eivät mielellään kohtaa sellaisia asioita, joiden vuoksi heidän tulisi muuttaa omaksumaansa identiteettiä. Identiteettinsä

saavuttanut yksilö on onnistunut sekä löytämään että omaksumaan identiteettinsä onnistuneesti. (Marcia 1966, 557.)

Saastamoinen (2006, 170) määrittelee identiteetin tarkoittavan sitä, miten ihminen itse ja muut määrittelevät ihmisen. Identiteettiään voi pohtia kysymysten “kuka minä olen” tai “keitä me olemme” kautta. Identiteetti ja minuus kulkevat tavallaan käsi kädessä; identiteetin käsitteen voidaan sanoa kietoutuvan minuuden käsitteeseen. Minuus puolestaan tarkoittaa käsitystä itsestä. Kun minuutta aletaan pohtia, määritellä ja arvottaa, puhutaan identiteetistä. (Saastamoinen 2006, 170–72.) Mendelson ja Papacharissi (2011, 251) tuovat esiin, että se, miten ihmiset kuvaavat itseään sosiaalisen median kuvapalveluihin, kuten Facebookiin, on nykyaikainen tapa esittää omaa identiteettiä. Kuvat eivät aina välttämättä ole todellisista tilanteista vaan ne voivat olla lavastettuja (Mendelson & Papacharissi 2011, 251).

Seksuaalinen identiteetti ja minäkuva muotoutuvat ja kehittyvät ihmisen koko elämän ajan eli ne eivät koskaan tule täysin valmiiksi. Näkemys omasta seksuaalisuudesta identiteetistä kasvaa sitä mukaan, kun käsitykset omasta seksuaalisuudesta selkeytyvät ja selviävät ihmiselle itselleen. Lapsen tulee oppia kuvaavat sanat eri sukupuolille sekä seksuaalisuuksille eikä lasta saa rangaista seksuaalisesta kiinnostuksesta. Murrosikäinen nuori miettii omia käsityksiään eri sukupuolista samalla, kun pohtii omaa seksuaalista suuntautumistaan ja sukupuolen esiletuomista. Nuoreen aikuisuuteen siirryttäessä pohditaan ihmissuhteita ja tulevaisuutta; halutaanko seurustella tai perustaa perhettä tulevaisuudessa. Keski-ikä ja vanhuuden kohdalla on aika miettiä omia valintoja, elämää sekä omaa arvoa ja merkitystä. On tärkeää muistaa seksuaalisuuden kehityksen jatkuvan koko ihmisen elämän aina vauvasta vanhuuteen saakka. (Terveysten ja hyvinvoinnin laitos 2016.)

Tässä tutkimuksessa tutkittiin 15–25-vuotiaiden nuorten kokemuksia sextingistä. 15–25-vuotiaat ovat kehityksen eri vaiheissa; 15-vuotias yrittää selvittää tunne-myrskyistä murrosiässä ja 25-vuotias taas opettelee astumista aikuisuuteen. Selkeän kuvan luomiseksi ja analyysin helpottamiseksi, tässä luvussa on käsitelty eri ikävaiheita ja niihin kuuluvia kehitystehtäviä. Matka nuoruudesta aikuisuuteen

on luotu monien eri lähteiden kautta. Taulukkoon 1 on koottu keskeisimmät nuoruuden vaiheita kuvaavat teoriat sekä niiden merkittävimmät kehitystehtävät.

Taulukko 1 Nuoruuden vaiheiden teoriat

<i>Teoreetikko</i>	<i>Varhaisnuoruus</i>	<i>Nuoruuden keski- vaihe</i>	<i>Myöhäis- nuoruus</i>
<i>Dunderfelt (2011)</i>	ikävuodet 12–15 ▪ ihmissuhteiden kriisi	ikävuodet 15–18 ▪ identiteettikriisi	ikävuodet 18–20 ▪ ideologinen kriisi
<i>Kronqvist & Pulkkinen (2007)</i>	ikävuodet 11–14 ▪ murrosikä, biolo- giset muutokset ▪ kapinointi	ikävuodet 14–18 ▪ identiteetin ja mi- nuuden muotoutu- minen ja määrittä- minen	ikävuodet 19–25 ▪ identiteetin ja ideologioiden pohtiminen
<i>Horppu, Lep- pämäki ja Nur- miranta (2011)</i>	ikävuodet 12–16 ▪ ihmissuhdekriisi	ikävuodet 16–19 ▪ identiteettikriisi	ikävuodet 15–19 ▪ ideologinen kriisi

3. TUTKIMUKSEN TOTEUTTAMINEN

3.1 Tutkimuksen tavoite

Heirmanin, Ponnetin, Van Goolin, Van Oytselein, Verbeekin ja Walraven (2014, 796) mukaan sexting tarkoittaa itsetuotettujen seksuaalisten tekstiviestien, kuvien ja videoiden vaihtamista yksilöiden välillä. Sexting tapahtuu paitsi puhelujen ja tekstiviestien, myös sosiaalisen median ja pikaviestinten välityksellä. Web 2.0:aan, jota voidaan pitää synonyyminä sosiaaliselle medialle, kuuluvat esimerkiksi erilaiset verkostoitumispalvelut, blogit, pikaviestinpalvelut ja wikit (Hosseini-Shoar & Isfandyari-Mogdahham 2014, 3). Joinsonin ja Piwekin (2016, 358) mukaan useimpiin sosiaalisen median palveluihin on lisäksi integroitu jonkinlainen pikaviestin, mutta on olemassa myös itsenäisiä pikaviestimiä, kuten *WhatsApp*, *Skype* ja *Instagram*.

Tässä tutkimuksessa tutkitaan 15–25-vuotiaiden kokemuksia sextingistä. Suor-san (2011, 174) mukaan kokemus on yksilöllistä, omakohtaista, ainutlaatuista, ruumiillista sekä aikaan ja paikkaan sidottua. Kokemuksella tarkoitetaan ihmisen suhdetta omaan todellisuuteensa sekä siihen maailmaan, jossa hän elää. Kokemus muotoutuu merkityksistä. (Laine 2010, 29.) Kokemuksella viitataan sekä välittömiin tuntoihin eli kokemukseen tässä ja nyt, että kokeneisuuteen eli kertyneeseen kokemukseen (Turunen 2004, 165). Laineen (2010, 31) mukaan tutkimuksen tutkimisen tavoitteena ei ole luoda universaaleja yleistyksiä, vaan ymmärtää tietyn kohteen senhetkistä merkitysmaailmaa.

Tämän tutkimuksen tavoitteena on selvittää 15–25-vuotiaiden nuorten ja nuorten aikuisten kokemuksia sextingistä. Tutkimuskysymys kuuluu:

Millaisia kokemuksia 15–25-vuotiaat nuoret saavat sextingistä?

Tutkimuksen tavoitteena oli antaa vastaajille tilaisuus kertoa vapaasti omista kokemuksistaan. Tavoitteena oli aiemmista tutkimuksista poiketen selvittää nuorten omia kokemuksia sextingistä sekä saada selville, tuottaako sexting nuorille joitakin positiivisia tai negatiivisia tunnekokemuksia.

Kun tutkitaan kokemusta ihmistieteissä, on yleistä, että tielle osuu kysymys toisen ihmisen kokemuksen ymmärtämisestä. Tutkijan tulee kokemusta tutkiessaan siirtyä tieteelliseen ajatteluun ja keskittyä kokemuksen tutkimiseen, pilkkomiseen ja analysointiin – eli välttää asettumasta kokijan rooliin. (Turunen 2014, 234–235.) Tässä tutkimuksessa kokemuksensa sextingistä ovat jakaneet sitä harrastaneet 15–25-vuotiaat nuoret. Tutkijoiden tehtävänä on ollut ymmärtää ja kuvailla nuorten kokemuksia sextingin harrastamisesta sekä kohdata nuoret ilmiön kokijoina tasavertaisesti.

Vastaajien iäksi rajattiin 15–25-vuotiaat, koska tarkoituksena oli tutkia nimenomaan nuorten kokemuksia. Alun perin ideana oli ottaa vastaajiksi pelkästään alaikäisiä koska oletuksena oli, että alle 15-vuotiaat tarvitsevat vanhemmiltaan kirjallisen luvan kyselyyn osallistumiseen. Tämä olisi kuitenkin mitä todennäköisimmin vähentänyt vastausten määrää tai vaikuttanut vastausten laatuun ja sisältöön. Vastaajien yläikärajaksi asetettiin 25 vuotta, koska tutkimusjoukon ei haluttu paisuvan liian suureksi.

Aineisto kerättiin *Webropol*-kyselytyökalulla toteutetulla anonyymillä verkkokyselyllä. Koska kyseessä on sensitiivinen ja henkilökohtainen aihe, aineistosta ajateltiin olevan monisanaisempaa ilman henkilökohtaista kohtaamista tutkijoiden ja vastaajien välillä. Ennen varsinaista aineistonkeruuta lomaketta testattiin koekyselyllä, joka lähetettiin muutamille vapaaehtoisille.

Verkkokyselyn linkkiä jaettiin verkossa. Verkkokyselyn nähtiin aktivoivan vastaajia, koska kyselyyn pystyi vastaamaan itsenäisesti silloin, kun itse haluaa, ajasta ja paikasta riippumatta. Verkkokyselyn linkki julkaistiin lyhyen tiedotteen kera *Nuortenelämä.fi*-verkkopalvelun Ajankohtaista-osiossa (ks. liite 3). *Nuortenelämä.fi* on suunnattu Suomessa asuville nuorille. Se tarjoaa nuorelle tietoa, neuvontaa ja ohjausta elämän eri tilanteissa. Verkkopalvelun tuottaa *Nuorten*

tieto- ja neuvontatyön kehittämiskeskus Koordinaatti yhdessä yhteistyökumppaneidensa kanssa. *Nuorteneämä.fi*-verkkopalvelu jakoi linkkiä tiedotteen kera omilla sosiaalisen median kanavillaan. Myös 12–28-vuotiaille tytöille ja nuorille naisille tarkoitettu sitoutumaton vapaa-ajantila *Tyttöjen Talo Rovaniemi* jakoi linkin omalla *Facebook*-sivullaan. Linkkiä jaettiin sosiaalisessa mediassa, jotta se leviäisi ja saavuttaisi mahdollisimman monta vastaajaa. Tietoa kyselystä välitettiin eteenpäin eri kanavia pitkin myös nuorten parissa työskenteleville ammattilaisille.

Tutkimuksessa varauduttiin siihen, että aineistosta riippuen tutkimuksen aihe olisi voinut muuttua jonkin verran. Jos taas aineistoa olisi saatu verkkokyselyllä liian vähän, oltaisi tarvittaessa harkittu myös muita aineistonkeruutapoja. Aineistoa kertyi kuitenkin riittävästi verkkokyselyn kautta.

3.2 Verkkokysely

Aineistona toimivat 15–25-vuotiaiden nuorten aikuisten anonyymit verkkokyselyvastaukset, joita saatiin yhteensä 30: kyselyyn osallistui kaiken kaikkiaan 25 naista, neljä miestä sekä vastanneista yksi valitsi jonkun muun sukupuolen. Kyselyvastauksista neljä karsittiin kuitenkin pois lopullisesta tutkimuksesta, koska vastaukset eivät liittyneet millään tavalla kysymyksiin tai eivät olleet muuten relevantteja tutkimuksen kannalta.

Sintosen (2003, 6) mukaan tiedot kerätään kyselytutkimuksessa suoraan vastaajilta lomaketeitse. Kun kyselytutkimusta tehdään verkossa, se toteutetaan sähköisen lomakkeen avulla (Sintonen 2003, 6). Kanasen (2014, 82) mukaan lomakehaastattelussa haastattelu etenee siinä järjestyksessä, miten kysymykset on lomakkeelle aseteltu. Kananen (2014, 82) nimittää lomaketta mieluummin kyselyksi kuin tutkimukseksi, ja kokee lomakehaastattelun strukturoiduksi kysymysten vastausvaihtoehtojen vuoksi. Kananen (2014, 88) esittelee yhtenä strukturoituna esimerkikikysymyksenä kysymyksen, jossa tiedustellaan vastaajan sukupuolta; vaihtoehtoja on kaksi, mies tai nainen. Tämän tutkimuksen verkkokyselyssä (ks. liite 2) sukupuolekseen pystyi valitsemaan kolmannen vaihtoehdon “Joku muu,

mikä?” Lisäksi verkkokyselyssä oli strukturoitujen kysymysten lisäksi myös avoimia kysymyksiä.

Sintonen (2003, 7) tuo esille, että Internet-kyselytutkimuksessa on mahdollista käyttää kahta erilaista tiedonkeruumenetelmää: tieto voidaan kerätä sähköpostitse tai verkkokyselyllä. Suurta eroa sähköposti- tai verkkokyselyn välillä ei ole, sillä lähes aina WWW-kyselyn kutsu lähetetään sähköpostitse. Suurin ero näiden kahden kyselyn välillä on niiden sijainnissa. Sähköpostikyselyssä lomake lähetetään vastaajan sähköpostiin suoraan, WWW-kysely sijaitsee jollakin verkkosivulla ja siihen vastataan kyseessä olevalla verkkosivulla. (Sintonen 2003, 7-9.)

Tämän tutkimuksen aineistonkeruutavakaksi valittiin vuoksi verkkokysely. Sintonen (2003, 10) mukaan verkkokyselyn etuna on, että valmiilla ohjelmistoilla kyselylomake voidaan luoda vaivattomasti. Lisäksi kysely saadaan lähetettyä vastaajille laaja-alaisesti ja vastaukset tallentuvat verkkoon. Tiedon käsittely nopeutuu ja mahdollisten virheiden syntyminen on epätodennäköistä verkkokyselyjen kohdalla. (Sintonen 2003, 10.)

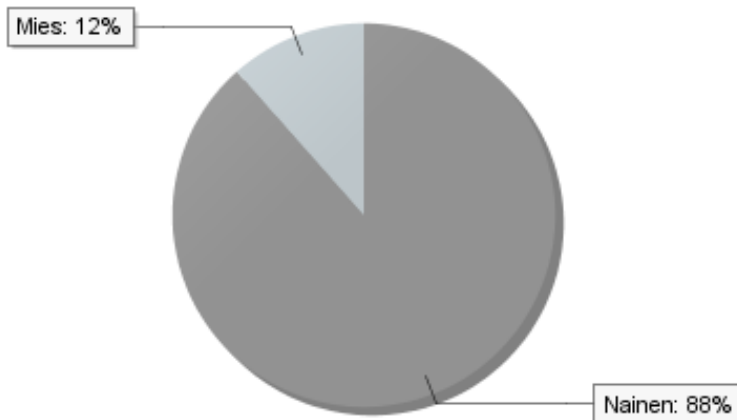
Tämän tutkimuksen kyselyssä oli yhteensä 15 kysymystä, joista kuusi oli monivalintakysymyksiä ja yhdeksän avoimia kysymyksiä. Avoimiin kysymyksiin päädyttiin, koska tavoitteena oli löytää kokemuksia sextingistä sekä sen harrastamisesta. Avoin kyselylomake sopi tähän tarkoitukseen, koska vastaaja pystyi omin sanoin ilmaisemaan omia kokemuksiaan monisanaisesti. Rusasen (2008, 45) mukaan avoimet kysymykset mahdollistavat vastaamisen vapaasti ja monisanaisesti.

Monivalintakysymyksiä kutsutaan myös vaihtoehtoja tarjoaviksi kysymyksiksi. Vastaaja valitsee kahdesta tai useammasta vaihtoehdosta itselleen sopivan vastausvaihtoehdon. Lapsia haastateltaessa monivalintakysymykset koetaan usein ongelmallisiksi, koska vastaaja saattaa valita vastauksen miellyttääkseen tutkijaa. Onko-kysymyksiä tulisi välttää, koska ne tarjoavat usein vain kyllä- tai ei-vastausvaihtoehdot. (Korkman 2006, 22–23.) Tämän tutkimuksen kyselyssä ei ollut onko-kysymyksiä niiden hankaluuden takia. Monivalintakysymyksiä käytettiin muun muassa tiedusteltaessa koulutustaustaa; koettiin, että analysoinnin kannalta vastaajan on helpompi valita itselleen sopiva vaihtoehto kuin kirjoittaa

se itse. Nuorimmat kyselyyn vastanneista olivat 15-vuotiaita, mutta on epätodennäköistä, että he olisivat vastauksillaan yrittäneet miellyttää kahta heille kasvo-tonta tutkijaa.

Verkkokyselyn alussa oli saateviesti (ks. liite 1), josta selvisi tutkimuksen tavoite, sen toteuttajat sekä vastaamiseen tarvittava aika. Saateviesti luotiin, jotta kyselyyn vastaajat olisivat tietoisia tutkimuksessa käsiteltävistä aiheista. Kyselyyn osallistuminen oli vapaaehtoista ja vastaaja pystyi halutessaan lopettamaan kyselyn kesken. Saateviesti ja kysely pyrittiin rakentamaan niin selkeiksi, että kaikki ikähaarukkaan kuuluvat ymmärtävät, mihin ovat vastaamassa. Ennen kyselyyn siirtymistä, vastaajat saivat lukea saateviestin (liite 1), jossa kerrottiin verkkokyselystä, siihen liittyvästä Pro gradu -tutkielmasta sekä syistä tutkia aihetta. Tiedotteen lopussa oli tutkimusta tekevien opiskelijoiden sekä ohjaavan opettajan yhteystiedot. Saateviestissä kerrottiin myös, että kyselyn loppuun yhteystietonsa antaneiden kesken arvotaan elokuvalippuja.

Kyselyn (liite 2) alussa oli neljä taustakysymystä, joilla selvitettiin vastaajan ikä, sukupuoli, koulutustausta ja parisuhdestatus. Taustakysymyksillä saatiin selville vastaajien perustiedot. Seuraavissa kohdissa tiedusteltiin, kuinka kauan on aikaa sextingin harrastamisesta sekä kuinka usein sitä tapahtuu. Avoimissa kysymyksissä haettiin vastauksia muun muassa siihen, miltä sexting tuntui sekä kaduttiko se, aiheutuiko siitä seuraamuksia ja aikooko vastaaja harrastaa sitä jatkossakin. Nimi- ja yhteystietoja ei yhdistetty vastaajaan ja se kerrottiin myös saateviestissä (liite 1). Houkuttimena vastaamiseen oli elokuvalippujen arvonta. Osa vastaajista oli ilmeisesti osallistunut kyselyyn vain arvannon vuoksi. Tämä kävi ilmi vastausten vähäsanaisuudesta tai jopa kokonaan tyhjiksi jätetyistä kohdista. Lopullisista 26 vastaajasta naisia oli 23 ja miehiä kolme. Kuva 1 havainnollistaa vastaajien sukupuolijakaumaa.

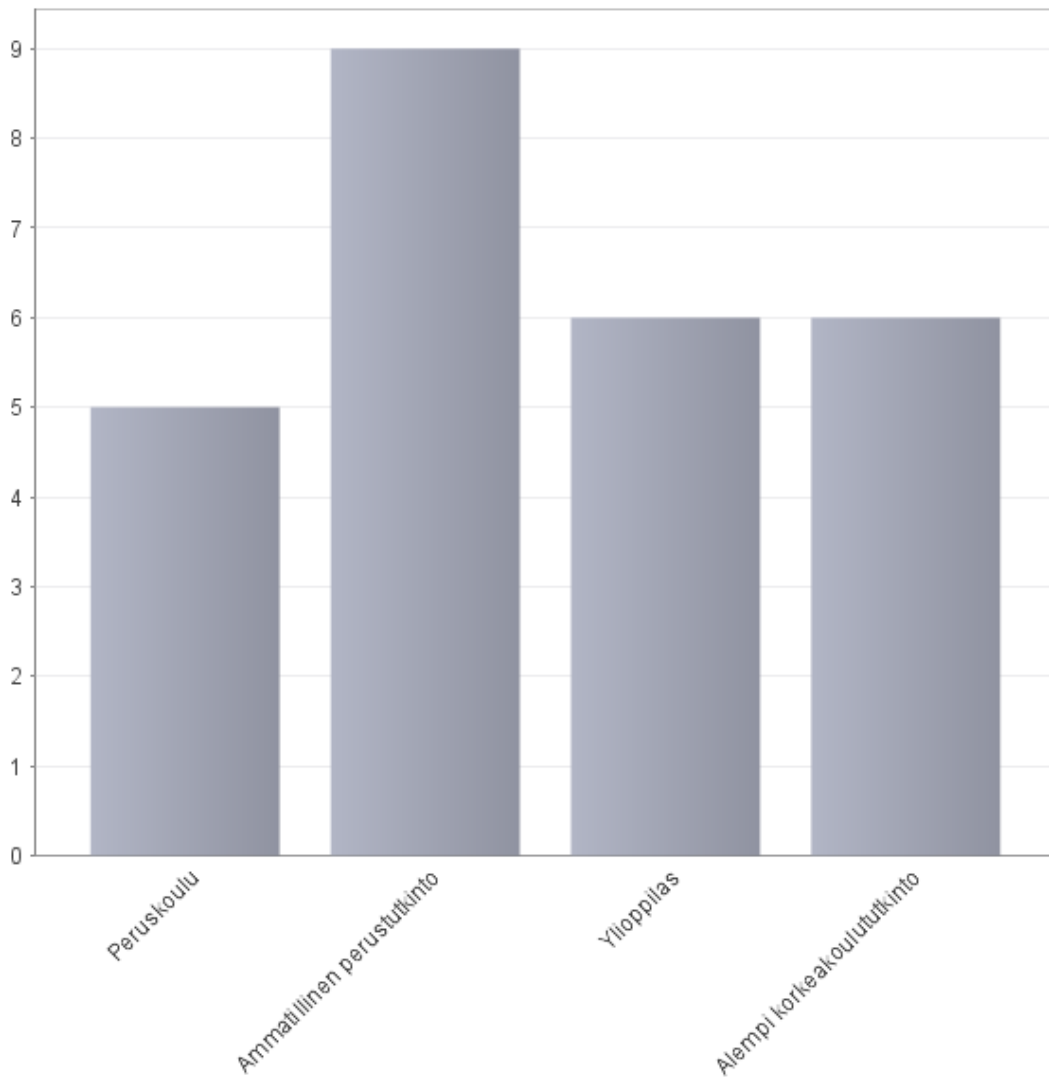

Kuva 1 Vastaajien sukupuoli

Vastaajien sukupuolijakauma oli selkeästi naisvaltainen: vastaajista 88 % oli naisia ja 12 % miehiä. Kyselyvastaajien naisvaltaisuus voi osittain selittyä sillä, että kyselylinkki oli jaossa *Nuorteneämä.fi*-verkkopalvelun erilaisten sosiaalisen median kanavien lisäksi myös tytöille ja naisille tarkoitetun *Tyttöjen Talo Rovaniemen Facebook*-sivulla. Tämän lisäksi linkkiä levitettiin rovaniemeläisten nuorisotilojen työntekijöille, jotta tavoitettaisiin myös miespuolisia vastaajia.

Verkkokysely oli auki 1.11.2015–7.1.2016. Vastaajien keski-ikä oli 21,23. Kyselyn vastaushetkellä 18 vastaajaa ilmoitti olevansa parisuhteessa: yhdeksän oli parisuhteessa, seitsemän avoliitossa ja kaksi avioliitossa. Kahdeksan vastaajaa ei ollut lainkaan parisuhteessa.

Kyselyn taustakysymyksissä selvitettiin myös koulutustaustaa (ks. kuva 2).

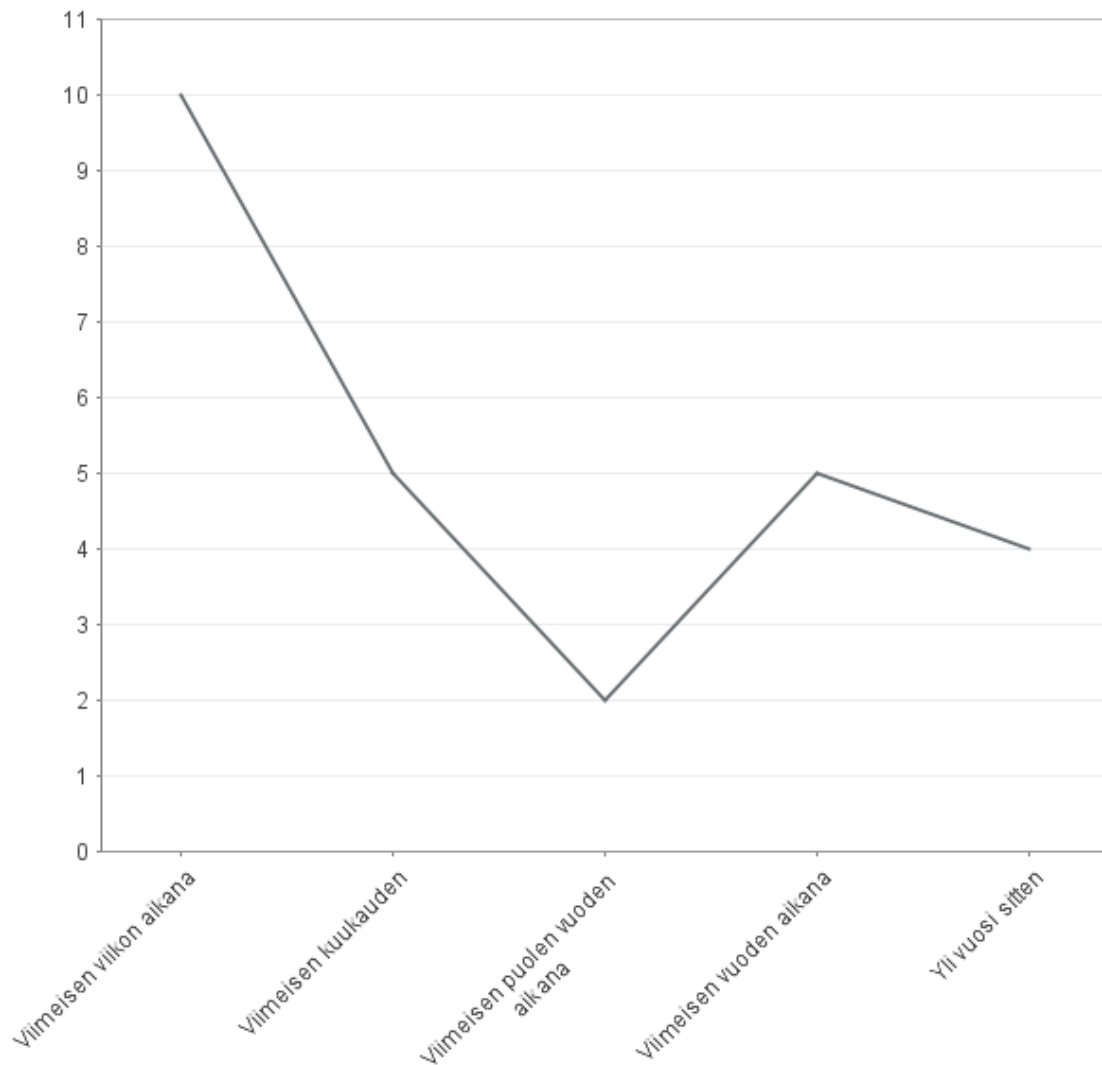

Kuva 2 Vastaajien koulutustausta

Viisi vastaajaa ilmoitti koulutustaustakseen peruskoulun ja yhdeksän ammatillisen perustutkinnon. Kuusi vastaajista oli ylioppilaita. Alemman korkeakoulututkinnon oli suorittanut kuusi vastaajaa. Kukaan ei ilmoittanut suorittaneensa vaihtoehdoksi tarjottua ylempää korkeakoulututkintoa, mihin kyselyn yläikäraja, 25 vuotta, on voinut vaikuttaa. Sextingin harrastamisella ei ollut huomattavaa yhteyttä vastaajien koulutustaustaan.

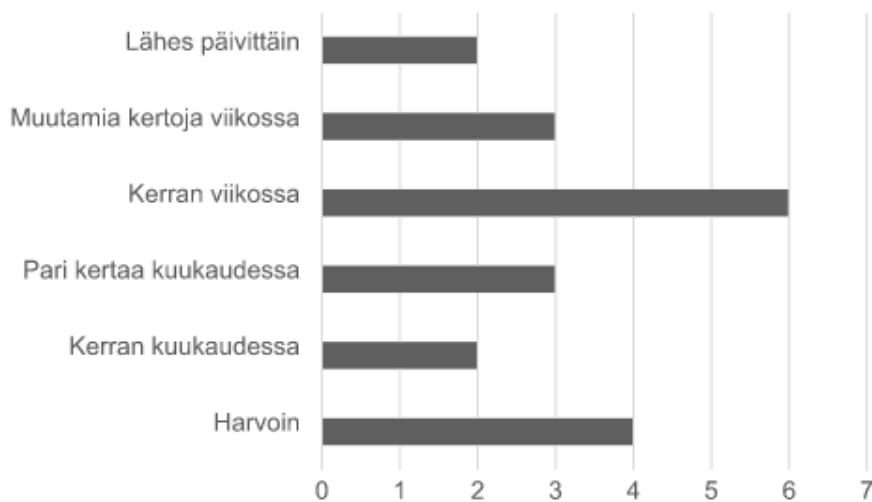
Kaava 1 havainnollistaa, milloin vastaajat ovat viimeksi harrastaneet sextingiä.

Kaava 1 Milloin vastaajat ovat viimeksi harrastaneet sextingiä

Enemmistö vastaajista, 10 vastaajaa (38,5 %), kertoi harrastaneensa sextingiä viimeisen viikon aikana. Viisi vastaajaa oli harrastanut sextingiä viimeisen kuukauden aikana, kaksi vastaajaa viimeisen puolen vuoden aikana ja viisi vastaajaa viimeisen vuoden aikana. Yli vuosi sitten sextingiä oli harrastanut neljä vastaajaa.

Kuvasta 3 selviää, kuinka usein vastaajat harrastavat sextingiä.

Kuva 3 Kuinka usein vastaajat harrastavat sextingiä

Kaksi vastaajaa harrasti sextingiä lähes päivittäin ja kolme vastaajaa harrasti sextingiä muutaman kerran viikossa. Suurin osa vastaajista, kuusi vastaajaa, harrasti sextingiä noin kerran viikossa. Kolme vastaajaa harrasti sextingiä pari kertaa kuukaudessa, kaksi vastaajaa harrasti kerran kuukaudessa ja neljä vastaajaa harrasti sextingiä harvoin.

3.3 Kokemus tutkimusvälineenä

Kokemus on yksilöllistä ja rakentuu ihmisen mielessä. Samalla se heijastelee ihmisen näkemystä häntä ympäröivästä maailmasta. Sextingiä haluttiin ymmärtää haastatteleamalla verkkokyselyllä sellaisia henkilöitä, joilla on omakohtaisia kokemuksia sextingistä. Tutkija ei voi kuitenkaan kokea maailmaa niin, miten 15–25-vuotias nuori sen kokee – tutkija ei siis voi asettua sellaiseen rooliin, mitä ei ole. Tässä tutkimuksessa tutkijat pyrkivät suhtautumaan sextingiin mahdollisimman neutraalisti. Tutkijat keskittyivät kokemuksen etsimiseen sekä sen analysointiin luodakseen tutkimukselle vankan pohjan.

Kokemuksella on monia ulottuvuuksia ja se koetaan monitieteiseksi tutkimuskohdeksi. Kokemusta voidaan lähestyä ja tutkia eri näkökulmista. Perinteisiä lähestymistapoja ovat muun muassa taide, filosofia, kirjallisuus ja psykologia. Perinteisten lähestymistapojen rinnalle ovat tulleet esimerkiksi hoitotiede, psykoanalyysi ja yhteiskuntatutkimus. (Hyypä, Kiviniemi, Kukkola, Lomaa, Sandelin 2015.) Kokemusta voidaan siis tutkia monesta eri näkökulmasta sekä eri tieteenaloja hyväksikäyttäen.

Turunen (2014, 242) tuo esiin, että ihmistieteissä ihmistä tutkittaessa tutkimus ei tapahdu eristetyssä laboratoriossa, vaan yksilöä tutkitaan "oman elämänsä ja itseään ympäröivän maailman kokijoina." Tutkimuksessa vastaajien kokemusten kautta tavoitetaan myös osaa heidän sen hetkisestä merkitysmaailmastaan sekä tavasta elää medioituneessa yhteiskunnassa ja ajassa. Kokemusten kautta tähän tutkimukseen on saatu osaltaan tallennettua myös merkityksiä ja värähdyksiä parisuhteesta, arvoista, moraalista sekä siitä, miltä tuntuu elää ja asua 15–25-vuotiaana 2010-luvun Suomessa. Kokemuksen tutkimisen etu on siinä, että jokainen kokemus pitää sisällään merkityksiä maailmasta sekä elintavoista ja mahdollistaa tutkittavan ilmiön syvän, laajan sekä tarkan analyysin.

Turunen (2014, 234) korostaa, että kokemusta tutkiessaan tutkijan on ylitettävä luonnollinen asenteensa ja siirryttävä tieteelliseen ajatteluun. Luonnollinen asenne on ihmisen tavanomainen tapa havainnoida ja käsittää ympäröivää maailmaa, tapa johon ihminen on tottunut ja rutinoitunut (Himanka 1996, 46). Himangan (1996,46) mukaan irrottautumalla luonnollisesta asenteesta, ihminen voi havainnoida ja arvioida ympäröivää maailmaa laaja-alaisemmin.

3.4 Aineistolähtöinen sisällönanalyysi

Aineiston analyysi toteutettiin soveltamalla aineistolähtöistä sisällönanalyysia. *Webropol*-työkalulla kerätyt vastaukset tulostettiin sekä vastaajakohtaisina että yhtenäisenä kokonaisraporttina, jossa kaikki yksittäisen kysymyksen vastaukset oli lueteltu allekkain. Aineiston analyysissa edettiin kokonaiskuvasta kohti tarkempia yksityiskohtia, vastausten yhteenvetoraportista yksittäisten vastaajien

vastauksiin. Hämäläisen (2012, 79) sekä Tuomen ja Sarajärven (2009) tavoin aineiston analyysi sisälsi kolme tasoa: ensimmäisellä tasolla vastaajien kyselyvastauksista nostettiin erilaisia teemoja, toisella tasolla näitä teemoja yhdisteltiin niihin sopiviin teoreettisiin lähtökohtiin ja kolmannella tasolla aineiston teemat yhdistettiin aiheeseen liittyvään teoreettiseen keskusteluun ja aikaisempiin tutkimuksiin.

Sisällönanalyysi on menettelytapa, jonka avulla voidaan analysoida dokumentteja järjestelmällisesti ja objektiivisesti. Dokumentti voi lähestulkoon olla mikä tahansa kirjallisessa muodossa oleva: esimerkiksi kirja, haastattelu, keskustelu tai puhe. Sisällönanalyysin tavoitteena on saada tutkittavasta ilmiöstä tiivistetyssä ja selkeässä muodossa oleva kuvaus hävittämättä sen informaalista sisältöä. Päämääränä on siis sanalliseen muotoon saatettu johdonmukainen kuvaus ilmiöstä, jota on tutkittu. (Tuomi & Sarajärvi 2009, 103, 108.) Tässä tutkimuksessa dokumentteja edustavat kyselyyn vastanneiden ihmisten vastaukset. Sisällönanalyysin avulla luotiin kuvaa tutkittavasta ilmiöstä, eli 15–25-vuotiaiden kokemuksista sextingistä, tiivistetyssä muodossa.

Kohlbacherin (2006) mukaan aineistolähtöinen sisällönanalyysi aloitetaan purkamalla aineisto osiin ja sen jälkeen yhdistetään samankaltaisuudet. Tuomen ja Sarajärven (2009, 110) mukaan aineistolähtöinen sisällönanalyysi voidaan jakaa kolmeen eri vaiheeseen, jotka ovat aineiston pelkistäminen eli redusointi, aineiston ryhmittely eli klusterointi ja teoreettisten käsitteiden tuottaminen eli abstrahointi. Tämän tutkimuksen ensimmäisessä vaiheessa, aineiston pelkistämisvaiheessa, aineistosta karsittiin kaikki tutkimuksen kannalta epäoleellinen. Käytännössä neljä vastausta jätettiin kokonaan pois tutkimuksesta, koska vastauksissa ei ollut tutkimuksen kannalta oleellista sisältöä. Lisäksi vastaajien yhteystiedot poistettiin tulostettavista raporteista, jotta vastaajat pysyivät anonyymeinä, eikä vastauksia pystytty yhdistämään tiettyihin henkilöihin.

Analyysi aloitettiin koodaamalla vastauksia yksinkertaisemmiksi *Webropolista* tulostetusta vastausten kokonaisyhteenvedosta, jossa kaikki vastaukset näkyivät allekkain. Myös koodaus tehtiin aineistolähtöisesti, eli koodeja, teemoja tai luok-

kia ei ennalta määritelty. Esimerkiksi kysymyksessä numero 9 vastaajia pyydettiin kertomaan, miltä heistä tuntui tilanteessa, kun sexting tapahtui. Samaa tunnetta kuvaavat vastaukset yliviivattiin samanvärisellä yliviivaustussilla. Tämän jälkeen jokaiselle luokalle annettiin uusi kyseistä tunnetta tai tuntemusta kuvaava koodinimi, ja perään merkittiin, montako kertaa kyseinen tunne tuli ilmi aineistossa. Esimerkkinä hyväksi, kivaksi ja mukavaksi kuvatut tunteet luokiteltiin yhteen ja luokalle annettiin koodinimi "hyvä olo". Nämä tunteet yliviivattiin vihreällä tussilla. Taulukko 2 havainnollistaa, miten aineiston analyysi ja erityisesti koodaus tapahtui käytännössä. Taulukossa esimerkkinä käytettiin kysymystä 9. "Miltä sinusta tuntui tilanteessa, kun harrastit sextingiä?"

Taulukko 2 Kysymyksen "Miltä sinusta tuntui tilanteessa, kun harrastit sextingiä?" koodaus

Vastajien vastaukset	Koodi	Montako kertaa mainittu?
"Ok" "Ihan ok" "Normaalilta" "Normaalilta"	Tuntui normaalilta	4
"Kivaa" "Hyvältä" "Hyvältä" "Mukavalta" "Hyvältä" "Kivalta" "Kivalta"	Tuntui hyvältä	7
"Jännittävältä" "Jännältä" "Jännittävältä" "Jännittävältä" "Jännittävää"	Tuntui jännittävältä	5
"Auttaa ikävän tunteeseen" "Poikaystävä armeijassa eikä joka päivä tai nähdä" "Korvaa läheisyyden puutetta etäsuhteessa" "Halusin olla hänen lähellään alati"	Lievitti ikävää	4
"Innostuneelta" "Kiihottaa" "Se oli kivaa flirttailua" "Kiihottavalta"	Tuntui kiihottavalta	4
"Piristi päivääni" "Mukava piristys" "Piristää"	Tuntui piristäväältä	3
"Ei ollut mun juttu" "Ei ollut mitenkään mun juttu"	En pitänyt	2
"Ehkä vähän ahdistavaa, mutta toisaalta kivaa" "Ahdistavalta sekä todella epämiellyttävältä"	Tuntui ahdistavalta	2

Ryhmittelyvaiheessa aineistosta esiin nousseet alkuperäisilmaukset käydään huolellisesti läpi etsien samalla samankaltaisia tai mahdollisesti eroavia käsitteitä (Tuomi & Sarajärvi 2009, 110). Tämän tutkimuksen ryhmittelyvaiheessa aineisto koodattiin yksinkertaisemmaksi, ja toisiinsa liittyviä sanoja, lauseita tai käsitteitä yhdistettiin Tuomea ja Sarajärveä (2009, 111) mukaillen suuremmiksi luokiksi. Luokittelun avulla aineistoa saatiin tiivistettyä, mikä helpotti aineiston analyysia. Esimerkiksi kysymyksessä 9 eri tunteet luokiteltiin omiksi luokikseen ja samankaltaisia tuntemuksia koottiin samoihin luokkiin. Luokittelun helpottamiseksi jokainen kysymys analysoitiin erikseen *Coggle*-palvelulla tehtyjen miellekarttojen avulla.

Viimeisessä vaiheessa eli abstrahoinnissa erotetaan Tuomen ja Sarajärven (2014, 110–115) mukaan tutkimuksen kannalta olennainen informaatio ja muodostetaan valikoidun tiedon perusteella teoreettisia käsitteitä. Tässä tutkimuksessa tulokset kirjoitettiin ensin auki tuloslukuun, minkä jälkeen alettiin etsiä yhtäläisyyksiä sekä eroavaisuuksia aikaisempien tutkimuksen kanssa. Tuloksia verrattiin muun muassa luku 2:ssa esiteltyihin aikaisempiin tutkimustuloksiin, minkä lisäksi haettiin myös uutta aineistoa tuloksista muodostettujen asiasanojen avulla.

4. EETTISET NÄKÖKOHDAT

4.1 Sensitiivinen tutkimus

Kallisen, Pirskasen ja Raution (2015, 15) mukaan on hyvä erottaa toisistaan sensitiivinen aihe, sensitiivinen kohderyhmä ja sensitiivinen tutkimus. Tässä tutkimuksessa tutkimuksen aihe liittyy vahvasti seksuaalisuuteen, joten sen voidaan ajatella olevan sensitiivinen. Perhe, parisuhde ja koti mielletään kulttuurissamme yksityiseksi, jolloin niiden tutkiminen itsessään voi jo tehdä tutkimuksesta sensitiivisen (Kallinen, Pirskanen & Rautio 2015, 17). Lisäksi osa vastaajista oli alaikäisiä, jolloin myös kohderyhmä on Kallisen, Pirskasen ja Raution (2015, 83) mukaan sensitiivinen. Näin ollen voidaan sanoa, että kyseessä on sensitiivinen tutkimus. Tutkimuksen teon kontekstissa sensitiivinen, arkaluontoinen, kipeä, vaikea ja henkilökohtainen ovat ainakin osittain toistensa synonyymejä (Kallinen, Pirskanen & Rautio 2015, 15).

Kallisen, Pirskasen ja Raution (2015, 19) mukaan aikuinen tutkittava pystynee itse arvioimaan, voiko hän osallistua tutkimukseen. Vaikka sensitiivisessä tutkimuksessa varautuminen ja etukäteisvalmistelut ovat erityisen tärkeässä asemassa, kaikkeen ei kuitenkaan voi valmistautua eikä kaikkea voi ennakoida. Tässä tutkimuksessa tutkimuksen aihe, vastaajien sextingiin liittyvät kokemukset, on toki sensitiivinen aihe. Tutkimuksen sensitiivisyys ei kuitenkaan ole suoraan verrattavissa esimerkiksi kodittomuutta, perhe- tai parisuhdeväkivaltaa tai itsemurhia koskeviin tutkimuksiin.

Vastaaja sai tässä tutkimuksessa itse valita sopivan paikan ja ajankohdan verkkokyselyyn vastaamiselle. Mikäli tilanne tai kyselyyn vastaaminen ylipäättään tuntui vastaajasta epämukavalta, hän sai halutessaan keskeyttää vastaamisen. Tutkijat eivät kokeneet aiheelliseksi määritellä, kuinka kauan sextingistä on täytynyt kulua. Kallisen, Pirskasen ja Raution (2015, 118) mukaan haastattelun sopivaa

ajankohtaa pohdittaessa on tärkeää huomioida haastateltavan elämäntapahtumat sekä muutokset hänen elämässään. On pohdittava, milloin on haastateltavan kannalta paras mahdollinen aika haastattelulle. Esimerkiksi Hämäläinen (2012) haastatteli omassa tutkimuksessaan huostaanotettuja lapsia, jolloin lasten haastatteluun heti huostaanoton jälkeen ei olisi ollut eettisesti oikein. Hämäläinen (2012) sopi yhdessä sosiaalityöntekijöiden kanssa, että haastatteluun otetaan ainoastaan vähintään kaksi vuotta huostaanotettuna olleita lapsia.

Tutkimuksessa on pyritty kaikin keinoin noudattamaan *Tutkimuseettisen neuvottelukunnan laatimia eettisiä periaatteita* (Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2016). *Tutkimuseettisen neuvottelukunnan eettiset periaatteet* jakautuvat kolmeen osa-alueeseen: osallistujan itsemääräämisen kunnioittamiseen, vahingoittamisen välttämiseen sekä yksityisyyteen ja tietosuojaan. Tutkittavia on arvostettava ja heistä on julkaisussa kirjoitettava kunnioittavasti, jotta vältettäisiin mahdolliset henkiset haitat. Lisäksi tutkimusta tehtäessä on aina yleisesti vältettävä vahingoittamista. (Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2016.) Aineisto tutkimukseen kerättiin verkkokyselyllä, jossa oli seitsemän monivalintakysymystä lähinnä tutkimuksen taustatietoihin liittyen, sekä kahdeksan avointa kysymystä. Tutkittavat saivat ennakkoinformaation tutkimuksen aiheesta, tavoitteista sekä julkaisemisesta tutkimuksen alussa olleesta saateviestistä. Tutkittava sai halutessaan myös jättää vastaamatta johonkin tai joihinkin kysymyksiin.

Joskus tutkittava aihe voi olla sensitiivinen ja arkaluontoinen. *Tutkimuseettisen neuvottelukunnan laatimat eettiset periaatteet* (Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2016) ohjaavat seuraavasti arkaluontoiseksi koetun tutkimuksen tekemistä: "Tutkimuksissa käsiteltävien aiheiden arkaluonteisuuden ja yksityisyyden rajat määrittelevät ensisijaisesti tutkittavat." Kun tutkittava päättää osallistua tutkimukseen, hän saa luettavaksi tutkimusta koskevan infokirjeen. Infokirjeestä tutkittavalle selviää tutkimuksen aihe sekä toteutustapa. Tutkittava säätelee omaa osallistumistaan itsenäisesti kokemusta käsittelevässä tutkimuksessa; hän voi halutessaan välttää vahingollisiksi ja haitallisiksi kokemansa aiheet ja kysymykset. (Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2016.)

Tutkimusaiheen sensitiivisyyden vuoksi aineisto kerättiin verkkokyselyllä, jossa vastaaja sai itse päättää, missä ja milloin kysymyksiin vastasi sekä sai halutesaan jättää vastaamisen kesken. Näin vastaajien henkinen taakka ei päässyt kasvamaan liian suureksi kyselyyn vastattaessa. Tutkimuksesta ei siis oletettavasti aiheutunut haittaa osallistujille. Kysymyksistä pyrittiin tekemään yksiselitteisiä eikä liian yksityisiä tai raskaita, ja vastaaja saattoi halutessaan jättää vastamatta avoimiin kysymyksiin. Jos aineistossa olisi esiintynyt rankkoja kokemuksia tai vastaukset olisi voinut jotenkin yhdistää vastaajaan, kyseinen aineisto olisi jätetty eettisistä syistä käsittelemättä.

Kaikki vastaukset käsiteltiin luottamuksella ja aineisto tuhottiin tutkimuksen päätyttyä. Vastaajat kertoivat ikänsä, sukupuolensa ja siviilisäätynsä, ja kaikki tehtiin täysin anonymisti. Vastaajia ei voitu tunnistaa vastausten perusteella. Vaikka elokuvalippujen arvontaan osallistuneet vastaajat kertoivat henkilöllisyytensä kyselyn päätteeksi, henkilötiedot poistettiin vastausten yhteydestä ennen aineiston analysoinnin aloittamista.

4.2 Alaikäisen tutkiminen

Tutkimuksen tutkimusaineisto kerättiin avoimella verkkokyselyllä, joka oli tarkoitettu 15–25-vuotiaille nuorille. Tutkimuksessa pyrittiin toimimaan mahdollisimman eettisesti erityisesti siksi, että osa vastaajista oli alaikäisiä. Tutkimukseen pystyi halutessaan vastaamaan kuka tahansa 15–25-vuotias nuori, joka pystyi avaamaan verkosta löytyneen kyselylinkin jollain sähköisellä laitteella. Vastaajat saivat oma-aloitteisesti avata tai olla avaamatta kyselylinkkiä, jolloin osallistuminen oli luonnollisesti vapaaehtoista. Ennen varsinaiseen kyselyyn siirtymistä vastaajaa informoitiin tutkimuksesta sekä tutkimukseen vastaamisesta saateviestillä (liite 1). Saateviesti oli lyhyt ja napakka kuvaus tutkimuksen aiheesta ja tutkimukseen osallistumisesta. Tutkijoiden sekä tutkimusprosessia ohjaavan opettajan yhteystiedot sähköpostiosoitteineen olivat saateviestin lopussa siltä varalta, että vastaajilla olisi lisäkysymyksiä aiheesta.

Verkkokyselyn (liite 2) kysymykset oli muotoiltu niin, että vastaaminen olisi mahdollisimman vaivatonta. Vastaaja pystyi missä tahansa vaiheessa vetäytymään pois kyselystä sekä pystyi itse päättämään, kuinka tarkkaan ja yksityiskohtaisesti halusi vastata kysymyksiin. Kyselyn linkkiä oli avattu 300 kertaa eli on todennäköistä, että osa vastaajista on keskeyttänyt kyselyyn vastaamisen. Toisaalta tutkimuksen saateviestin pystyi lukemaan vain avaamalla kyselylinkin, joten osa linkin avanneista ei todennäköisesti ole edes aloittanut vastaamaan kyselyyn luetuaan tutkimuksesta tarkemmin.

Tutkimuslupien kerääminen alaikäisten vastaajien vanhemmilta olisi ollut työläs sekä vaikea prosessi erityisesti vastaajien anonymiteetin näkökulmasta. Alaikäisen huoltajan antamassa tutkimusluvassa vastaajan nimi olisi pakosta tullut tutkijoiden tietoon. Lisäksi aiheen sensitiivisyyden vuoksi vastaajamäärä olisi saattanut olla huomattavasti pienempi, jos alaikäisten olisi pitänyt pyytää huoltajiltaan lupa osallistua tutkimukseen.

Tutkimuseettisen neuvottelukunnan laatimien eettisten periaatteiden (Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2016) mukaan ei voida olettaa, että aina alaikäisiä tutkittaessa tulee pyytää vastaajien huoltajilta lupa tutkimukseen. Lapsen tulee saada vaikuttaa itseään koskeviin asioihin kehitystään vastaavasti (Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2016). Tätä tukee Suomen perustuslaki (731/1999 2:6.3) jonka mukaan lapsia on kohdeltava tasa-arvoisesti yksilöinä ja heidän tulee saada vaikuttaa heitä itseään koskeviin asioihin kehitystään vastaavasti. YK:n yleissopimus lapsen oikeuksista määrittelee, että lapsella on oikeus ilmaista omat mielipiteensä kaikissa itseään koskevissa asioissa ja ne on otettava huomioon lapsen iän ja kehitystason mukaisesti (YK:n yleissopimus lapsen oikeuksista 12 artikla). *Tutkimuseettisen neuvottelukunnan laatimien eettisten periaatteiden* (Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2016) mukaan olemassa tilanteita, joissa huoltajan ja alaikäisen vastaajan välillä on arvo- ja eturistiriitoja, jolloin luvan kysyminen olisi haitallista nuorelle. On olemassa myös riskittömiä tutkimuksia, jolloin ei tarvita alaikäisen huoltajalta lupaa (Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2016.)

Merikivi (2010, 137) julkaisi vuonna 2007 *Netari.fi: nuorisotyön arvo* -tutkimuksen, jossa tutkimusaineisto hankittiin *Habbo*-virtuaalimaailmaa käyttäviltä nuorilta anonyymillä verkkokyselyllä. Merikivi (2010, 138) ei hankkinut tutkimustansa varten alaikäisiltä vastaajilta huoltajien lupia. Kyselyyn vastanneiden nuorten henkilöllisyys ei tullut ilmi, koska kyselyssä ei kysytty vastaajan henkilötietoja eikä tietokoneiden IP-osoitteita kerätty. Ilman henkilötietoja ja IP-osoitetta vastaajan henkilöllisyyttä on mahdoton jäljittää. Vastaajien itsemääräämisoikeuden katsottiin menevän huoltajan luvan ohi ja kyselyn koettiin olevan riskitön. Huoltajan luvan pyytäminen olisi tutkimusaineiston saamisen kannalta ollut liian hankalaa. (Merikivi 2010, 137–139.)

Tässä tutkimuksessa ei Merikiven (2010, 139) tavoin kerätty vastaajien IP-osoitteita. Myös alaikäiset vastaajat saivat halutessaan jättää henkilötietonsa osallistuakseen elokuvalippupaketin arvontaan. Vastaajien anonyymiteetin säilyttämiseksi henkilötiedot kuitenkin erotettiin kyselyvastauksista ennen aineiston analyysia, ja kaikki nimi- ja osoitetiedot tuhottiin heti elokuvalippuarvonnan jälkeen. Näin toimien, alaikäisten huoltajilta ei pyydetty lupaa kyselyyn vastaamiseen.

Tässä tutkimuksessa nuorimmat vastaajat olivat 15-vuotiaita eli vähintäänkin teini-ikäisen kynnyksellä, mutta kaiken ikäisten vastaajien vastauksia pidettiin yhtä arvokkaina ja luotettavina. Hämäläinen (2012, 55) kohtasi useita epäilyjä tutkimusaiheeseensa ja tutkimusryhmäänsä liittyen. Hän tutki haastatteluhetkellä 8–12-vuotiaita perhehoitoon sijoitettuja lapsia haastatteleamalla heitä. Hämäläiseltä oli muun muassa kysytty, voivatko lapset ”säryä” haastattelusta. Lisäksi saataan olettaa, että lapset valehtelevat tai eivät erota totuutta kuvitellusta - kuitenkin aikuiset voivat yhtäläillä vääristellä totuutta (Kallinen, Pirskanen & Rautio 84).

Tässä tutkimuksessa ei tavoiteltu objektiivista totuutta esimerkiksi sextingiin liittyneiden tapahtumien kulusta, vaan tarkoituksena oli selvittää tutkittavien kokemuksia aiheesta. On siis mahdotonta selvittää, onko kaikki todella tapahtunut vastaajan kertomuksen mukaisesti – tutkimusongelman näkökulmasta se on itseasiassa täysin tarpeetonta. Kallinen, Pirskanen ja Rautio (2015, 85) tuovat

esille kiinnostavan näkökulman niin lasten kuin aikuistenkin vastauksien totuudenmukaisuuteen: “Jos tutkitaan ihmisten kokemuksia tietyistä teemoista, voidaanko koskaan sanoa, että kokemus ei ole totta?”

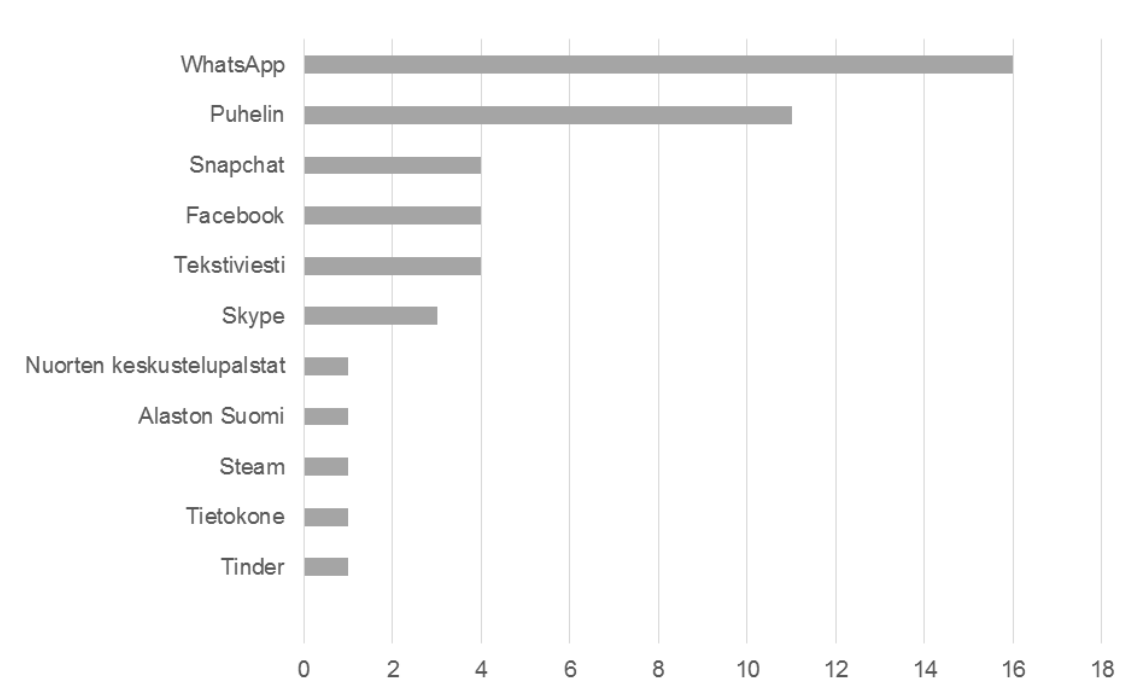
Tässä tutkimuksessa vastaajien ikähaarukka oli 10 vuotta. Erityisesti vanhemmilla vastaajilla sextingiin liittyvät kokemukset olivat saattaneet tapahtua jo useita vuosia sitten, jolloin näkökulma ja suhtautuminen tapahtumiin oli saattanut ajan saatossa muuttua ja kehittyä. Kallisen, Pirskasen ja Raution (2015, 93–94) mukaan tämä seikka on otettava huomioon lapsia ja nuoria tutkittaessa – kokemuksille annetut merkitykset voivat olla kovinkin erilaisia, kun tärkeät elämäntapahtumat ovat melko viimeaikaisia, kuten nuorilla yleensä on. Toisaalta tulkinnat ja merkityksenannot voivat yhtä hyvin muuttua myös aikuisuudessa, sillä esimerkiksi avioerolle annetaan useasti vuosien jälkeen hyvin erilaisia merkityksiä, kuin välittömästi tapahtuneen jälkeen (Kallinen, Pirskanen & Rautio 2015, 94).

Tässä tutkimuksessa 15 kysymyksestä kahdeksan oli avoimia kysymyksiä, joista ainoastaan yksi alkoi kysymyssanalla ”miksi”. Haastattelukysymysten muotoon ja aseteluun tuleekin kiinnittää erityistä huomiota nuoria haastateltaessa. Tiukka kysymys-vastaus-formaatti saattaa olla nuorille turhankin tuttu esimerkiksi koulun ja erilaisten instituutioiden parista, missä auktoriteettina toimiva aikuinen velvoittaa nuoren vastaamaan erilaisiin kysymyksiin. Useasti kuinka-kysymykset toimivat paremmin kuin miksi-kysymykset, jotka saattavat asettaa nuoren puolustus-kannalle. (Kallinen, Pirskanen & Rautio 2015, 94.)

5. TUTKIMUSTULOKSET

5.1 Sosiaalinen media puheluiden ja tekstiviestien haastajana

Kuva 5 havainnollistaa, mitä välineitä vastaajat käyttivät sextingin harrastamiseen.

Kuva 4 Vastaajien sextingiin käyttämät välineet

Sexting tapahtui vastausten mukaan useimmiten erilaisten pikaviestinten kautta teksti-, kuva- ja ääniviestein sekä liikkuvaa kuvaa hyödyntäen. 26 vastaajasta 16 (61,5 %) mainitsi harrastaneensa sextingiä *WhatsApp*n välityksellä. *Facebook* tai *Facebook Messenger* sekä *Snapchat* mainittiin kumpainenkin neljä kertaa. Lisäksi 11 vastauksessa sextingin kerrottiin tapahtuneen yleisesti kännykän, puhe-

limen tai älypuhelimien välityksellä, joten on mahdollista, että todellisuudessa vieläkin useampi vastaaja käytti pikaviestimiä harrastaakseen sextingiä. Perinteisellä tekstiviestillä sextingiä oli harrastanut kuusi vastaajaa. Liveyhteyden mahdollistavan *Skypen* mainitsi kolme vastaajaa. Lisäksi yksittäiset vastaajat toivat esille muitakin vaihtoehtoisia areenoja sextingin harrastamiselle: *Tinder*, tietokone, *Steam*, *alastonsuomi.fi*, sekä nuorten keskustelupalstat.

Pöngän (2014, 136) mukaan maailman suosituimmalla pikaviestimellä, *WhatsApp*, oli elokuussa 2014 yli 600 miljoonaa aktiivista käyttäjää. Sovellus on ladattavissa maksutta lähes kaikkiin markkinoilla oleviin älypuhelimiin. Ei siis ole yllättävää, että 62 % vastaajista kertoi harrastaneensa sextingiä juuri *WhatsAppin* välityksellä. *WhatsAppin* kasvanut suosio on vähentänyt tekstiviestien lähettämistä, mikä ilmeni myös tutkimustuloksista. Yksikään alle 24-vuotias vastaaja ei kertonut harrastaneensa sextingiä perinteisten tekstiviestien välityksellä. Kuitenkin esimerkiksi Drouinin, Stillsin, Surbeyn ja Vogelien (2013, 28) tutkimuksessa sexting tapahtui useimmiten perinteisellä tekstiviestillä. Vaikka tutkimus on vuodelta 2013, sextingiin käytetyn välineen vastausvaihtoehdoissa ei mainittu *WhatsApp*, vaan ainoastaan tekstiviesti, *Facebook*, *Twitter* sekä sähköposti (Drouin, Stills, Surbey & Vogel 2013, 28). Tutkimustulokset eivät siksi ole suoraan verrattavissa tämän tutkimuksen tuloksiin.

Tutkimustulokset ovat ristiriidassa myös muiden aikaisempien tutkimusten kanssa. Ryanin mukaan (2010, 36) sextingiä harrastavat vain alaikäiset ja nuoret aikuiset lähettämällä paljastavia kuvia ja ehdottelevia viestejä tekstiviestien sekä sosiaalisen median välityksellä. Myös Rollins (2014, 57) sanoo, että sextingiä harrastavat vain lapset ja nuoret aikuiset, jotka lähettelevät seksuaalisävytteisiä kuvia. Väestöliitto.fi (2015) tuo verkkosivuillaan esiin, että sextingiä harrastetaan kirjoitetussa muodossa olevilla viesteillä tai lähettämällä vietteleviä kuvia. Tässä tutkimuksessa sosiaalinen media pikaviestimineen oli yleisin muoto sextingin harrastamiselle, mutta sitä harrastettiin myös esimerkiksi *Skypen* välityksellä. Aikaisemmissa sextingiä koskevissa tutkimuksissa *Skype* on mainittu harvoin – kuitenkin esimerkiksi Sancin, Temple-Smithin ja Walkerin (2013, 699) tutkimuksessa 20-vuotias vastaaja kertoi ystävästään, joka harrasti sextingiä *Skypen* kautta ulkomailla asuvan poikaystävänsä kanssa. Vastaajan mukaan sextingin

harrastaminen oli heidän tilanteessaan ymmärrettävää ja hyväksyttävää, koska he molemmat olivat sitoutuneita parisuhteeseen ja harrastivat sextingiä omasta halustansa (Sanci, Temple-Smith & Walker 2013, 299).

5.2 ”Se oli kivaa flirttailua” – sextingiin liittyvät tunteet

5.2.1 Hetken hurmaa

Aikaisemmista tutkimustuloksista poiketen vastaajien tuntemukset sextingiä harrastettaessa olivat olleet pääsääntöisesti positiivisia. Seitsemän vastaajan mukaan sexting tuntui yleisesti ottaen hyvältä. Viiden vastaajan mukaan sexting oli hyvällä tavalla jännittävää – jännitys ja sen kiehtovuus tuli ilmi myös Sancin, Temple-Smithin ja Walkerin (2013, 699) tutkimustuloksissa. Neljän vastaajan mukaan sexting helpotti ikävää tai läheisyydenkaipuuta. Neljä vastaajaa kertoi kiihottuneensa sextingiä harrastettaessa, ja kolme vastaajaa kertoi sextingin tuoneen piristystä arkeen tai parisuhteeseen. Kaiken kaikkiaan vastaajat kuvasivat positiivisia tuntemuksia 24 kertaa, sillä osa vastaajista liitti kokemukseen useita erilaisia tuntemuksia. Kahden vastaajan mukaan sexting tuntui ensin ahdistavalta, mutta kokemus muuttui myöhemmin positiiviseksi.

Neljä vastaajaa kertoi sextingin tuntuneen normaalilta tai neutraalilta. Yhden vastaajan mukaan sexting tuntui helpolta, eli hän ei varsinaisesti vastannut kysymykseen tunteesta. Kolme vastaajaa kertoi, ettei sexting tuntunut ”omalta jutulta”. Vain yksi vastaaja liitti sextingin harrastamiseen puhtaasti negatiivisia kokemuksia; hänestä tuntui sextingiä harrastettaessa.

Ahdistavalta sekä todella epämiellyttävältä. (Vastaaja 4)

Positiivisten tunteiden paljous oli yllättävää verraten aiempiin tutkimustuloksiin: esimerkiksi Sancin, Temple-Smithin ja Walkerin (2013, 700) tutkimuksessa useat tytöt kertoivat sextingin tuntuneen ahdistavalta, epämiellyttävältä ja jopa vastenmieliseltä.

5.2.2 Tunne sextingin jälkeen

Kysymyksessä 11 vastaajia pyydettiin kertomaan, millaisia tunteuksia heissä heräsi sextingin jälkeen. Kysymyksessä pyydettiin kertomaan niin henkisistä kuin fyysisistä tunteuksista. Selkeä enemmistö, 10 vastaajaa, kertoi tunteneensa olonsa hyväksi, iloiseksi tai onnelliseksi. Toisaalta vain kolme vastaajaa kertoi negatiivisista tunteuksista:

Epävarmuutta, ahdistusta, koska minua painostettiin. (Vastaaja 4)

Ei ollut niin mukavaa, kuin olin ajatellut. Enemmänkin siinä oli kyse rakkaudesta kuin seksistä. En ole kokeillut sen yhden kerran jälkeen, koska ei ollut minun seksuaalisuudelleni luontevinta. (Vastaaja 21)

Toisaalta yksi negatiivisen tunteuksen maininnut vastaaja puhui ensin onnellisuudesta, joten ilmeisesti hänen tunteuksensa sextingin jälkeen olivat ristiriitaiset:

Onnellinen ja syyllinen. (Vastaaja 20)

Seitsemän vastaajaa kertoi tunteneensa innostusta tai positiivista jännitystä sextingin jälkeen. Kuusi kertoi kiihottuneensa tai tunteneensa olonsa tuhmaksi. Ylittäen jopa kuusi vastaajaa kuvaili oloaan neutraaliksi tai ei osannut kertoa tarkemmin, miltä hänestä tuntui sextingin jälkeen. Neljä vastaajaa mainitsi, että sexting hetkellisesti pahensi ikävää tai kaipuuta toista osapuolta kohtaan.

5.3 Ihmisen ikävä toisen luo

Kysymyksessä numero 10 vastaajilta kysyttiin avoimella kysymyksellä, miksi he harrastivat sextingiä. Osa vastaajista mainitsi useita syitä sextingille. Ylivoimaisesti suurin, kymmenen kertaa mainittu syy, oli ikävän lievittäminen, kun toinen osapuoli oli pitkän välimatkan päässä esimerkiksi etäsuhteen vuoksi. Neljä vastaajaa kertoi harrastavansa sextingiä ajanvietteenä niin sanotusti tylsyyttä tap-

paakseen, ja vastaavasti neljä vastaajaa halusi piristää sextingillä parisuhdettaan. Viisi vastaajaa halusi viihdyttää tai miellyttää sextingin toista osapuolta, ja yksi vastaaja teki näin painostuksen vuoksi. Neljä vastaajaa puolestaan kertoi sextingin tapahtuneen sattumalta ilman sen kummempaa suunnittelua.

Yleinen harhaluulo nuorten keskuudessa on, että kaikki muut ovat kokeneempia seksin suhteen ja olleet esimerkiksi yhdynnässä. Se, että seksiasioita väärennellen ja niillä mahtaillaan kaveriporukassa, ruokkii tätä harhakuvaa. Seksikokeumuksilla leveily saattaa mitä todennäköisemmin johtaa painostukseen seksiin liittyvissä teoissa; mitä kokeneempi nuori on, sitä arvostetumpi hän on kaveripiirissään. Seurustelusuhhteessa myös kumppani voi painostaa toista seksiin. (Mannerheimin lastensuojeluliitto 2009, 12–13.) Mitä positiivisempi kuva 15–19-vuotiailla nuorilla oli sextingiä harrastavista ihmisistä Heirmanin, Ponnetin, Van Goolin, Van Oytselein, Verbeekin ja Walraven (2014, 803) tutkimuksessa, sitä todennäköisemmin he olivat itsekkin taipuvaisia harrastamaan sextingiä. AP-MTV:n (2009, 2) verkkohäirintää koskevan tutkimuksen mukaan 61 % on lähettänyt itsestään paljasta pintaa sisältävän kuvan tai videon painostuksen alaisena. Painostaminen tuli tämänkin tutkimuksen tuloksissa ilmi. Yksi vastaaja kertoi harrastaneensa sextingiä painostuksen alaisena miellyttääkseen ihastustaan:

Koska halusin miellyttää poikaa, johon olin ihastunut. Osittain myös painostuksen alaisena. (Vastaaja 4)

Painostuksen vuoksi sextingiin suostunut Vastaaja 4 kertoi lisäksi muiden kysymysten yhteydessä, että sexting tuntui hänestä ahdistavalta todella epämiellyttävältä. Sexting aiheutti kyseisessä vastaajassa jälkeinpäin epävarmuutta ja ahdistusta, koska hän kertoi suostuneensa sextingiin vain miellyttääkseen poikaa johon oli ihastunut. Lisäksi Vastaaja 4 kertoi, ettei suostuisi enää sextingiin, jos voisi vielä asiaa muuttaa, eikä hän todennäköisesti harrasta sextingiä myöskään tulevaisuudessa. Tutkimustulos myötäilee Peekin (2014) tutkimustuloksia: sextingistä aiheutuu todennäköisimmin negatiivisia seuraamuksia, jos sitä on harrastettu vastentahtoisesti. Toisaalta suurimmalle osalle vastaajista ei aiheutunut sextingistä negatiivisia seuraamuksia myöskään Peekin (2014) tutkimuksessa.

Määtän (2007, 88) mukaan erityisesti nuoruusiässä rakkaus lumoa, vie mukanaan ja on täysin ehdotonta. Rakastunut nuori velloo ilon ja onnen hurmassa, jota toisaalta varjostavat epävarmuus ja menettämisen pelko (Määttä 2007, 88). Luottamuksen kasvaessa hellyys, seksuaalisuus ja niitä korostavat yhdessäolon hetket ovat niin nautinnollisia, että nuori antaisi vaikka kaikkensa toisen puolesta (Määttä 2007, 92). Vaikka Määttä (2007) ei suoranaisesti puhukaan sextingistä, voidaan ajatella, että rakkauden hurmiossa nuori on entistä alttiimpi kumppaninsa painostukselle, ja suostuu tätä miellyttääkseen tekoihin joita aluksi vastusti. Tässä tutkimuksessa sextingiä painostuksen alla harrastaneista vastaajista kukaan ei viitannut esimerkiksi kiristämiseen tai seksuaaliseen hyväksikäyttöön. Ilmeisesti sexting oli tapahtunut suurin piirtein saman ikäisen osapuolen kanssa, jolloin ei voida puhua lapsen seksuaalisesta hyväksikäytöstä (Hirvelä 2006, 59).

Tässä tutkimuksessa vastaajat pitivät sextingin harrastamista täysin normaalina ja arkipäiväisenä. Brumbergin (1997, 8) mukaan pikaviestimet ovat mahdollistaneet naissukupuolen avoimen keskustelun seksistä ja seksuaalisuudesta; se mikä menneinä vuosikymmeninä jäi päiväkirjan sivuille, on nykyään hyväksyttävää kertoa vastakkaiselle sukupuolelle verkon välityksellä. Frilander (2014) on samaa mieltä; hänen mukaansa ”Sexting-kuva on nykyajan rakkauskirje”. Erityisesti parisuhteessa, avo- tai avioliitossa olevat vastaajat pitivät sextingiä luonnollisena osana parisuhdetta. Drouinin ja McDanielin (2015, 14) mukaan parisuhteessa, jossa osapuolet ovat syvästi kiintyneitä toisiinsa, lähetellään todennäköisesti ehdottelevia ja seksuaalisia tekstiviestejä. Eräs vastaaja kuvailee sextingin olevan ”yksi tapa pitää avioliitossa vipinää yllä”, toisen mukaan se taas ”kuuluu parisuhteeseen”. Etäsuhteen tai pitkän välimatkan vuoksi sextingiä harrasti kymmenen vastaajaa ja ikävän lievittäminen oli osasy syy tähän. Näiden vastaajien kohdalla sexting oli tapa, jolla pidettiin suhteessa kipinä yllä ja suhde vireänä, vaikka kumppani olisi maantieteellisesti kaukana. Eräs etäsuhteessa ollut vastaaja kuvaili sextingin olevan tapa pitää kumppani lähellä, vaikka parin välillä oli välimatkaa. Suhteen piristäminen tai elvyttäminen ilmeni vastauksissa muun muassa seuraavasti välimatkasta huolimatta:

Ei oltu pitkään aikaa nähty mieheni kanssa, piristää suhdettakin kivasti. (Vastaaja 10)

*Toisinaan se auttaa ikävän tunteeseen ja näin siis myös piristää.
(Vastaaja 2)*

Championin ja Pedersenin (2015, 211) tutkimuksesta käy ilmi, että suurin osa sextingiä harrastavista ihmisistä harrastaa sitä piristääkseen parisuhdettaan tai yllättääkseen kumppaninsa. Määtän (2007, 94) mukaan rakastumisen alkuhuuma, niin sanottu symbioosivaihe, kestää puolesta vuodesta vuoteen. Elämän asettuessa arkisiin uomiinsa tunteet viilenevät, rakkaudenosoitukset vähenevät ja asioista uskalletaan olla eri mieltä (Määttä 2007, 94). Todellisuus saattaa näyttäytyä erilaisena, kuin mitä parisuhteelta toivottiin tai odotettiin. Tämä voi ajaa parisuhteen kriisiin, jossa omien unelmien menettäminen satuttaa ja aiheuttaa pettymyksiä. Etsiessään epätoivoisesti ratkaisuja ongelmatilanteeseen nuori saattaa päätyä epätoivoisiin tekoihin yrittäessään pakottaa kumppania olemaan rakastavampi. (Määttä 2007, 95.)

Tässä tutkimuksessa yhteensä 16 vastaajaa aikoi varmasti tai melko varmasti harrastaa sextingiä myös tulevaisuudessa. Näistä 16 henkilöstä 12 oli vastaushetkellä parisuhteessa tai avo- tai avioliitossa. Tämä tutkimustulos myötäilee Heirmanin, Ponnetin, Van Goolin, Van Oytselin, Verbeekin ja Walraven (2014, 806) tuloksia: parisuhteessa olevat ihmiset suhtautuivat sextingin harrastamiseen yleisesti myönteisemmin kuin ei-parisuhteessa olevat.

Osa vastaajista ei osannut kertoa tarkempaa syytä sextingin harrastamiselle. Sexting tapahtui sattumalta tai ajanvietteenä, eikä viestien lähettelyä tai vastaanottamista selitelty sen laajemmin:

Tuli tilanne eteen ja halusin. Ei siinä ajatellut, että nyt voisi vähän sextingiä harrastaa. (Vastaaja 10)

Se tuli aiheeksi sattumalta. (Vastaaja 9)

Oli tylsää. (Vastaaja 25)

Huvin vuoksi. (Vastaaja 8)

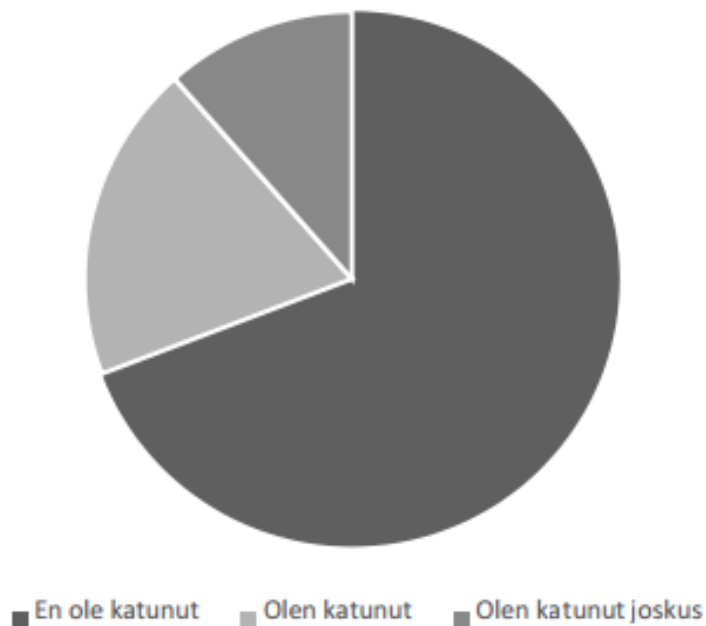
Vastausten perusteella sexting on ollut useimmille vastaajille toimintaa, jonka tekemistä ei ole sen suuremmin harkittu tai pohdiskeltu. Sexting koetaan luonnollisena asiana, jota ei tarvitse sen kummemmin perustella. Crimminsigin ja Seigfried-Spellarin (2014, 274) mukaan sexting tulee vain kasvattamaan suosiotaan sitä mukaa kun teknologia halpenee – siksi sextingiä alettaneen ennakkoluuloista huolimatta pitää sosiaalisesti hyväksyttävänä sekä täysin normaalina seksuaalisuuden ilmaisumuotona esimerkiksi esiaviollisen seksin tapaan.

Tämän tutkimuksen tuloksista poiketen Sanci, Temple-Smith ja Walker (2013) löysivät nuorten sextingin harrastamiselle vain neljä syytä, jotka ovat flirttailu tai romanttisen huomion kaipaaminen, osapuolten välinen yhteisymmärrys sextingin harrastamisesta, halu kokeilla uutta sekä painostus. Myös Drouinin ja Tobinin (2013, 417) tutkimuksessa flirttailu, kumppanin tarpeiden tyydyttäminen eli kumppanin miellyttäminen sekä intiimiys etäsuhteessa olivat tärkeitä syitä sextingin taustalla. Toisaalta tämän tutkimuksen tulokset ovat selkeässä ristiriidassa Drouinin ja Tobinin (2013, 412) tulosten kanssa: heidän tutkimuksessaan yli puolet tutkimukseen vastanneista nuorista aikuisista oli harrastanut sextingiä vastentahotoisesti kuitenkin yhteisymmärryksessä seurustelukumppanin kanssa (unwanted but consensual sexting). Tutkijoiden mukaan on huolestuttavaa, että nuoret aikuiset suostuvat painostuksen alla sextingiin, koska tällöin kynnyksensä suostua fyysiseen seksuaaliseen tekoon painostettuna voi laskea (Drouin & Tobin 2013, 416).

Vastaajien tunteet ja tuntemukset sekä sextingin aikana että sen jälkeen olivat pääsääntöisesti positiivisia. Aikaisemmista tutkimuksista poiketen vastaajat mainitsivat yllättävän harvoin kokeneensa negatiivisia tunteita. Vastaajia pyydettiin kertomaan tunteista sekä sextingin aikana että sen jälkeen.

5.4 Katuako vaiko eikö katua?

Kuva 6 havainnollistaa, ovatko vastaajat katuneet sextingin harrastamista.

Kuva 5 Sextingin katuminen

Vastaajilta kysyttiin avoimella kysymyksellä, ovatko he katuneet sextingin harrastamista jälkikäteen. *Kotimaisten kielten keskuksen (2016) Kielitoimiston sanakirja* määrittelee katumisen mielipahan tuntemiseksi jostakin tehdystä asiasta tai vastaavasti jonkun tehdyn asian toivomista tekemättömäksi. Vastaajia pyydettiin myös kertomaan, mitä he mahdollisesti tekisivät toisin, jos pystyisivät. Yllättäen 26 vastaajasta jopa 18 kertoi, että ei ole katunut sextingiä jälkikäteen. Vain viisi vastaaja kertoi katuvansa ja kolme vastaajaa kertoi joskus katuvansa sextingin harrastamista.

Suurin syy katumukselle oli seitsemän vastaajan mainitsema pelko sexting-viestien leviämisestä:

Olen joskus nuorempana [katunut] jos sitä teki väärän ihmisen kanssa. (Vastaja 22)

Kerran [kadutti], sillä kyseessä oli exäni, jonka kanssa en ollut kovin usein tekemisissä kasvotusten. Jälkeenpäin kadutti hieman, että kyseiselle henkilölle varmaankin viimeinen muisto minusta olivat nämä kuvat ja viestit. (Vastaja 19)

Tietysti alkoi kaduttaa heti kyseisen parisuhteen kaaduttua. Enimmäkseen siksi, kun luottamus toiseen katosi kokonaan ja epäilytti näyttääkö hän viestejä jollekin ulkopuoliselle. Pyysin parisuhteen loputtua häntä poistamaan viestiketjut. Hän lupasi näin tehdä, mutta luottamuksen pula tuo epäilyksen. (Vastaja 16)

Ehkä pieni pelko takaraivossa, kun on lähettänyt itsestään vähän paljastavampaa materiaalia. Sen verran on ollut kuitenkin järkevä ettei ihan kaikille sitä näytä ja kaverit on aina olleet luotettavia. (Vastaja 10)

Olen, sillä tein sen vain miellyttääkseni poikaa, johon olin ihastunut. (Vastaja 4)

On merkittävää, että kaikki leviämisen pelosta kirjoittaneet vastaajat eivät kuitenkaan täysin katuneet sextingiä. Vaikka pelko yksityisen materiaalin leviämisestä ja esimerkiksi kostopornosta on siis aina olemassa, siihen ei ehkä täysin uskottu.

Joskus on jälkikäteen miettinyt, etteihän yksityistä kuvaa lähettänyt vahingossa jollekin toiselle tai ääniviestin kuullut, joku sellainen henkilö, jonka sitä ei olisi pitänyt kuulla. (Vastaja 2)

Kupianen ja Noppari (2015, 119) tuovat esiin, että jotkut nuoret ovat katuneet sosiaalisen mediaan itsestään lataamaansa sisältöä ja joutuneet jopa kärsimään sen vuoksi. Sosiaalisen median palveluita ja pikaviestimiä on käytetty esimerkiksi koston välineenä pariskunnan erottua. Tällaisessa tilanteessa entinen seurustelukumppani on saattanut jakaa toisen intiimejä kuvia kostotarkoituksessa. (Kupianen & Noppari 2015, 119.) Eräs vastaaja kuvaili katumustaan ja pelkoa lähettämästään materiaalista seuraavanlaisesti:

Tuntuu, että se on moraalisesti väärin. Pelko, että viestit leviää, kun ei tunnettu vielä toisiamme hyvin. (Vastaaja 20)

Forssin (2014, 48) mukaan parisuhteen päättyessä on valitettavan yleistä, että ex-kumppania kiusataan esimerkiksi sosiaalisen median välityksellä. Verkosta löytyy useita tähän tarkoitettuja ulkomaalaisia verkkosivuja, joille käyttäjät voivat ladata kuvia, videoita sekä solvaavia tarinoita entisistä kumppaneistaan. Vaikka sivuston kotimaassa teko olisikin sananvapauden piirissä, Suomessa ulkomalaiselle sivustolle ladattu julkaisu helposti täyttää jonkin rikoksen tunnusmerkistön. (Forss 2014, 48.)

Forssin (2014) tutkimuksesta poiketen tässä tutkimuksessa suurimmalle osalle vastaajista (65,38 %) ei aiheutunut sextingistä minkäänlaisia positiivisia tai negatiivisia seuraamuksia. Kukaan vastaajista ei kertonut joutuneensa esimerkiksi Forssin (2014, 135) mainitseman sextortionin tai muunlaisen kiristyksen tai ahdistelun kohteeksi. Yksityisiä viestejä ei esimerkiksi Rollinsin (2015, 60) tutkimuksesta poiketen käytetty myöskään kostopornon tarkoituksissa. Kuusi vastaajaa mainitsi positiivisena seuraamuksena fyysisen seksin tai seksuaalisen vapautumisen, kun sextingin toiselle osapuolelle sai vapaasti kertoa omista toiveistaan ja haaveistaan. Toisaalta kolme vastaajaa kertoi sextingin aiheuttaneen jälkikäteen epämukavia tuntemuksia:

– – Negatiivista: helpottaa/houkuttaa uskottomuutta. (Vastaaja 27)

Poikien sextingi on ehkä voimakkaampaa, ei niin leikkimielistä ja hyväksyttävää, menee yli rajojen (Vastaaja 29)

Ei varsinaisesti, mutta epävarmuutta ja pelkoa, että lähettämiäni kuvia julkaistaan netissä tulevaisuudessa. (Vastaaja 4)

Toiseksi viimeisessä kysymyksessä vastaajilta tiedusteltiin, mitä he tekisivät toisin, jos voisivat. Peräti 13 vastaajaa (50 %) kertoi, ettei tekisi mitään toisin:

En mitään. Tehty mitä tehty (Vastaaja 26)

En muuttais mitään. Jatkossakin aijon pitää jutut sen tasoisina, ettei niiden leviäminen ole ihan hirveä asia (Vastaaja 17)

Vastaajasta numero 17 on hankalaa tehdä tarkempaa pohdintaa, koska vastaaja ei kerro tarkemmin, minkälaista materiaalia hän lähettää sextingistä harrastaessaan. Kyseinen vastaaja kertoo kuvailleen tekstiviestin välityksellä “– – mistä tykkää sängyssä.” Vastaaja kertoo, että ei ole sextingistä harrastaessaan lähettänyt itsestään sellaisia kuvia, joita “– – ei vois laittaa muutenkin kaikkien näköksälle esim. Facebookiin.” Vastaaja siis tiedostaa, että hänen lähettämällensä materiaali on vaarassa leviätä, mutta hän pitää lähettämänsä materiaalin sillä tasolla, että sen mahdollinen leviäminen ei häiritsisi häntä. Voidaan myös ajatella vastaajan kokevan, että asiat, joista hän “tykkää sängyssä”, ovat hänelle luonnollisia, eikä hän koe uhkana tai pelottavana sitä, että sellaiset asiat lähtisivät leviämään. Viisi vastaajaa (19,23 %) kertoi hiukan epäröiden, ettei ehkä tekisi mitään toisin:

En välttämättä tekisi mitään toisin. Järkeä näissä asioissa saa ja pitää käyttää. Koskaan ei tiedä minne kuvat päätyvät, joten täytyy harkita minkälaisen kuvan itsestään antaa. (Vastaaja 14)

Tuskin mitään. Virheitä kuuluukin tehdä elämässä, enhän nyt sentään tuntemattomalle kuviani lähettänyt. (Vastaaja 19)

Vastaajien 14 ja 19 erilaista suhtautumista asiaan voidaan selittää iän avulla. Vastaaja 14 on 25-vuotias ja vastaaja 19 puolestaan 19 vuotta. Vastaaja 19:n voisi sanoa suhtautuvan sextingin harrastamiseen melko huolettomasti; hän mainitsee vastauksessaan sanan virhe, mutta puhuu sextingistä silti positiiviseen sävyyn. Iän tuoma kypsyy näkyy puolestaan Vastaaja 14:n vastauksessa; hän tiedostaa, että kuvien leviäminen on mahdollista ja niiden lähettämisessä pitää käyttää oma järkeä ja harkintakykyä. Vastaaja 19 toteaa, että ei ole lähettänyt “– – sentään tuntemattomalle” kuviansa. Toisin sanoen, Vastaaja 19 luottaa siihen, että tutun ihmisen kautta arkaluontoinen materiaali ei lähde leviämään.

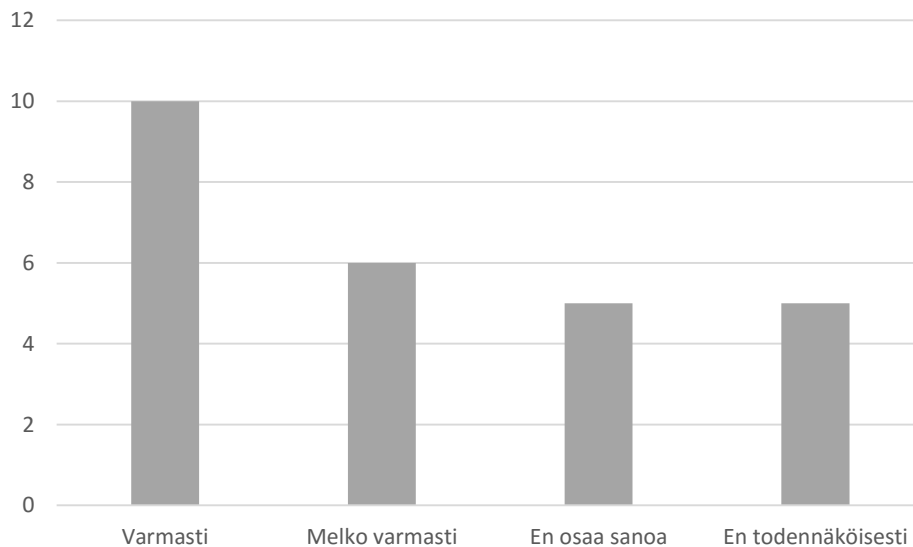
Kolme vastaajaa oli selkeästi sitä mieltä, että haluaisi muuttaa jotain. Kuitenkin vain yksi vastaaja kertoi, että hän olisi kokonaan kieltäytynyt sextingistä.

Laittaa vaikka ääniviestin yhteyteen toinen tavallinen viesti, että kuuntele tämä yksin. (Vastaaja 2)

“En ryhtyisi koko parisuhteeseen” ei varmasti ole se vastaus, mitä tässä haetaan... (Vastaaja 16)

Vastaaja 16 kertoi kativansa paitsi sextingiä, myös koko parisuhdetta. Hänen mukaansa luottamus kumppaniin oli kadonnut parisuhteen kaaduttua, mikä herätti pelon yksityisten viestien leviämisestä. Vastaaja 16:lle ei kuitenkaan ollut aiheutunut sextingistä negatiivisia seuraamuksia, mutta hän kertoi tullessa rohkeammaksi kommunikoitaessa teknologisten laitteiden välityksellä. Ilmeisesti pelko viestien leviämisestä oli kasvanut niin suureksi, ettei Vastaaja 16 aikunut todennäköisesti harrastaa sextingiä enää tulevaisuudessa.

Viimeisessä kysymyksessä vastaajilta kysyttiin monivalintakysymyksellä, aikoivatko he tulevaisuudessa harrastaa sextingiä. Kuva 6 havainnollistaa, kuinka todennäköisesti vastaajat aikovat harrastaa sextingiä tulevaisuudessa.

Kuva 6 Sextingin harrastaminen tulevaisuudessa

Suurin osa vastaajista, 10 vastaajaa, aikoi varmasti harrastaa sextingiä myös jatkossa. Kuusi vastaajaa aikoi melko varmasti harrastaa sextingiä. Viisi vastaajaa ei osannut sanoa, ja viisi vastaajaa ei todennäköisesti aikunut harrastaa sextingiä

enää jatkossa. Yllättäen kukaan vastaajista ei valinnut vaihtoehtoa “En missään tapauksessa”.

Koska suurin osa vastaajista – 16 vastaajaa eli 61,5 % – aikoo varmasti tai melko varmasti jatkossakin harrastaa sextingiä, vaikuttaa siltä, että heille sexting on ollut kokonaisuudessaan positiivinen kokemus. Toisaalta painostuksen alla sextingiin suostuneet tai sextingiä selkeästi katuneet eivät ymmärrettävästi aikoneet harrastaa sitä jatkossakaan.

6. POHDINTA

Tässä tutkimuksessa tutkimme 15–25-vuotiaiden nuorten kokemuksia sextingistä. Sexting on ajankohtainen ilmiö, joka kasvattaa suosiotaan jatkuvasti (ks. Lucero, Lucero, Smith-Darden & Weisz 2014, Peek 2014). Suomessa aiheesta ei kuitenkaan ole olemassa laajempia tieteellisiä julkaisuja. Tutkimuksessamme halusimme lähestyä aihetta neutraalisti antamalla äänen henkilöille, joilla on sextingistä omakohtaista kokemusta. Tavoitteenamme oli vähentää sextingiin liittyviä ennakkoluuloja ja pelkoja, sekä mahdollisesti haastaa aiempia tutkimuksia, joilla sextingiä on demonisoitu.

Tutkimustulosten mukaan vastaajien kokemukset sextingistä olivat pääsääntöisesti positiivisia. Tämän tutkimuksen tulokset myös haastavat sitä ennako-ole- tusta, että sextingin harrastamiseen liittyisi aina negatiivisia tunnekokemuksia ja pakottamista. Sextingiä oli harrastettu useimmiten parisuhteessa, eivätkä useim- mat vastaajat katuneet sextingin harrastamista. Suurelle osalle vastaajista sex- ting on ollut jopa voimauttava kokemus, joka on vahvistanut ja piristänyt parisuh- detta, helpottanut ja vapauttanut kommunikaatiota parisuhteessa sekä vahvista- nut yksilön omaa seksuaali-identiteettiä. Tulokset vahvistavat ajatusta siitä, että sexting ei ole pelkästään pelottava, negatiivinen asia, vaan sillä voi olla paljon positiivisia vaikutuksia. Tulokset haastavat aiempia tutkimuksia, joissa sexting yhdistettiin kostopornoon, sextortioniin, seksuaaliseen hyväksikäyttöön sekä sek- suaaliseen riskikäyttäytymiseen (ks. Benotsch, Bull, Martin & Snipes 2012, Forss 2014, Ryan 2010). Voidaan päätellä, että sextingin seuraamukset ovat todennä- köisemmin negatiivisia, jos sextingiin osallistuminen on tapahtunut esimerkiksi painostuksen vuoksi, tai luottamus sextingin toiseen osapuoleen on jostain syystä kadonnut.

Tutkimuksen pieni vastaajamäärä rajoittaa tutkimustulosten yleistettävyyttä. Vas- taajat vastasivat kyselyyn julkisesti verkossa ja sosiaalisessa mediassa jaetun

verkkolinkin kautta, joten on mahdollista, että tutkimukseen on vastannut asiaan tarkemmin perehtyneitä ja tekojansa harkinneita yksilöitä. Lisäksi aineiston kerääminen verkkokyselyllä sulki pois mahdollisuuden esittää lisäkysymyksiä vastaajille, joten emme voi olla täysin varmoja, että vastaajat ovat ymmärtäneet kysymykset juuri niin kuin olimme tarkoittaneet.

Lisäksi tutkimusta rajoitti miespuolisten vastaajien vähyys. Tutkimus keskittyi ai-noastaan 15–25-vuotiaiden kokemuksiin, jolloin tätä nuorempien tai vanhempien kokemuksia ei voitu ottaa käsittelyyn. Tutkimuseettisistä syistä tutkimukseen osallistuvien alaikärajaksi asetettiin 15 vuotta; alle 15-vuotiaiden osallistujien huoltajilta olisi pitänyt pyytää kirjallinen lupa kyselyyn osallistumiseen, mikä puolestaan olisi paljastanut vastaajan henkilöllisyyden tutkijoille. Verkkokysely oli toimiva menetelmä tutkia aihetta niin, että vastaajien anonymiteetti säilyi. Tutkimuksemme tuotti runsaasti lisätietoa sextingiin liittyvistä kokemuksista, mutta kuten sanottua, varovaisuutta tulisi noudattaa yleistettäessä löydöksiä koskemaan laajempaa joukkoa.

Olemme tyytyväisiä *Webropolin* kautta toteutettuun verkkokyselyyn, koska kysely tuotti tutkimusongelman kannalta riittävän laajoja vastauksia. Aikomuksemme oli asettaa vastaajien alaikärajaksi 18 vuotta, mutta aiempi tutkimuskirjallisuus tuki päätöstämme laskea alaikäraja 15 vuoteen. Verkkokyselylinkki levisi ympäri Suomea, mutta vastauksia olisi voinut tulla enemmänkin. Mikäli kyselyä olisi kampanjoitu vielä ahkerammin ja laajemmalla mittakaavalla, olisi vastauksiakin tullut todennäköisesti enemmän. Olemme kuitenkin tyytyväisiä tämän kyselyn vastaajamäärään, sillä suuremmalla vastaajamäärällä aineistoa olisi riittänyt väitöskirjaksi asti. Mielestämme onnistuimme tavoitteessamme hälventää sextingiin liittyviä pelkoja ja ennakkoluuloja. Toivottavasti tutkimuksemme herättää keskustelua ja tuo sextingin käsitteen laajempaan tietoisuuteen myös Suomessa.

Jatkotutkimuksissa olisi kiinnostavaa selvittää esimerkiksi eroja naisten ja miesten sextingissä. Lisäksi sextingiä koskevissa tutkimuksissa olisi hyvä varmistaa, että aineisto olisi mahdollisimman monipuolinen ja koostuisi sekä mies-, nais- että muuta sukupuolta edustavien vastaajien vastauksista. Laajalla otannalla

tehty pitkittäistutkimus, jossa huomioitaisiin vastaajien ikä ja iän tuoma mahdollinen kypsyys, voisi tukea tai toisaalta myös haastaa tässä tutkimuksessa tehtyjä löydöksiä. Koska tutkimuksessamme selkeä enemmistö vastaajista oli naisia, jatkotutkimuksessa olisi kiinnostavaa arvioida sextingiä yksinomaan miesten näkökulmasta. Olisi myös kiinnostavaa vertailla sextingiä harrastaneiden kokemuksia heti sextingin tapahduttua, sekä esimerkiksi kymmenen vuoden kuluttua, kun aika on tuonut oman patinansa kokemukseen.

LÄHTEET

Ahonen, Timo, Lyytinen, Heikki, Lyytinen, Paula, Nurmi, Jan-Erik, Pulkkinen, Lea & Ruoppila, Isto 2009. Ihmisen psykologinen kehitys. Porvoo: WSOYpro.

AP-MTV Digital abuse study 2009. Saatavilla: < http://www.athinline.org/MTV-AP_Digital_Abuse_Study_Executive_Summary.pdf >. AP-MTV, 1–6. (Luettu 10.2.2016).

Benotsch, Eric, Bull, Sheana, Martin, Aaron & Snipes, Daniel 2012. Sexting, Substance Use, and Sexual Risk Behavior in Young Adults. *Journal of Adolescent Health* 52 (2013), 307–313.

Brumberg, Joan Jacobs 1997. *The Body Project: An intimate history of identity*. London: Routledge.

Champion, Amanda & Pederson, Cory 2015. Investigating differences between sexters and non-sexters on attitudes, subjective norms, and risky sexual behaviours. *The Canadian Journal of Human Sexuality* 24 (34), 205–214.

Chan, Sebastian, Kelly, Lynda, Russo, Angelina & Watkins, Jerry 2008. Participatory Communication with Social Media. *Curator: The Museum Journal* 51 (1), 21–31.

Crimmins, Danielle & Seigfried-Spellar, Kathryn 2014. Peer attachment, sexual experiences, and risky online behaviour as predictors of sexting behaviors among undergraduate students. *Computers in Human Behavior* 32, 268–275.

Dunderfelt, Tony 2011. *Elämänkaaripsykologia*. Porvoo: WSOYpro.

Drouin, Michelle & McDaniel, Brandon 2015. Sexting Among Married Couples: Who Is Doing It, and Are They More Satisfied? *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking* 18 (11), 1–24.

Drouin, Michelle, Stills, Julie, Surbey, Alisen & Vogel, Kimberly 2013. Let's talk about sexting, baby: Computer-mediated sexual behaviors among young adults. *Computer in Human Behavior* 29 (5), 25–30.

Drouin, Michelle & Tobin, Elizabeth 2013. Unwanted but consensual sexting among young adults: Relations with attachment and sexual motivations. *Computers in Human Behaviour* 31, 412–418.

Erikson, Erik 1994. *Identity: Youth and Crisis*. New York: W. W. Norton & Company.

Forss, Marko 2014. *Sosiaalisen median selviytymisopas*. Helsinki: CrimeTime.

Frilander, Aino 2014. Sexting-kuva on nykyajan rakkauskirje. *Helsingin Sanomien verkkosivu* 22.8.2014. Saatavilla: < <http://www.hs.fi/kulttuuri/a1408596654022> > (Luettu 11.2.2016).

Gill, Brian, Kohno, Tadayoshi & Roesner, Franziska 2014. Sex, lies, or kittens? Investigating the use of snapchats self-destructing messages. Teoksessa Nicolas Christin & Reihaneh Safavi-Naini (toim.) *Financial Cryptography and data security*. Springer Berlin Heidelberg volume 8437 of *Lecture Notes in Computer Science*, 64–76. Saatavilla < <https://homes.cs.washington.edu/~yoshi/papers/snapchat-FC2014.pdf> > (Luettu 8.1.2016).

Cacciatore, Raisa 2007. *Eväitä tyttönä ja poikana kasvamisen haasteisiin syntymästä murrosikään. Huomenna pannaan pussauskoppiin. Opas vanhemmille*. Porvoo: WSOY.

Cacciatore, Raisa & Korteniemi-Poikela, Erja 2015. *Seksuaalisuuden portaat. Oppaat ja käsikirjat (1)*. Helsinki: Opetushallitus.

Haenlein, Michael & Kaplan, Andreas 2010. Users of the world, unite! The challenges and opportunities of social media. *Business Horizons* 53 (1), 59–68.

Heirman, Wannes, Ponnet, Koen, Van Gool, Ellen, Van Oytzel, Joris, Verbeek, Anouk & Walrave, Michel 2014. Whether or not to engage in sexting: Explaining adolescent sexting behaviour by applying the prototype willingness model. *Telematics and Informatics* 32, 796–808.

Himanka, Juha 1996. Vanhan ajan filosofiaa uudessa kuosissa. Lukuvihje fenomenologian ideaan. Niin & näin (2) 1996. Saatavilla: <<http://netn.fi/sites/www.netn.fi/files/netn962-11.pdf>> (Luettu 2.2.2016).

Hirvelä, Päivi 2006. Rikosprosessi lapsiin kohdistuvissa seksuaalirikoksissa. Helsinki: Helsingin yliopisto.

Horppu, Sari, Leppämäki, Päivi & Nurmiranta, Hanna 2012. Kehityopsykologiaa lapsuudesta vanhuuteen. Helsinki: Kirjapaja.

Hosseini-Shoar, Mansoureh & Isfandyari-Moghaddam, Alireza 2014. Factors affecting Web 2.0 adoption: a case study. *Electronic Library & information Systems* 48 (1), 2–15.

Hämäläinen, Kati 2012. Perhehoitoon sijoitettujen lasten antamat merkitykset kodilleen ja perhesuhteilleen. Väestöntutkimuslaitoksen julkaisusarja numero D 56. Helsinki: Väestöliitto.

Hyyppä Harri, Kiviniemi Liisa, Kukkola Jani, Latomaa Timo & Sandelin, Pirkko 2015. Kokemuksen tutkimuksen ulottuvuudet. ePooki. Oulun ammattikorkeakoulun tutkimus- ja kehitystyön julkaisut 9. Saatavilla: < <http://urn.fi/urn:nbn:fi-fe201503252008> > (Luettu 16.2.2016).

Joinson, Adam & Piwek, Lucasz 2016. "What do they snapchat about?" Patterns of use in time-limited instant messaging service. *Computers in Human Behavior* 54, s. 358–367.

Kallinen, Kati, Pirskanen, Henna & Rautio, Susanna 2015. Sensitiivinen tutkimuksessa. Menetelmät, kohderyhmät, haasteet ja mahdollisuudet. Tallinna: United Press Global.

Kananen, Jorma 2014. Verkkotutkimus opinnäytetyönä. Laadullisen ja määrällisen verkkotutkimuksen opas. Jyväskylä: Jyväskylän ammattikorkeakoulu.

Kent, Michael 2015. Directions in social media for professionals and scholars. Teoksessa Robert Heath (toim.) *Handbook of Public Relations*, 645. Kalifornia: Sage, 1–14.

Kohlbacher, Florian 2006. The Use of Qualitative Content Analysis in Case Study Research. Forum: Qualitative social research sozialforschung 7 (1), 1–30. Saatavilla: < <http://www.qualitative-research.net/index.php/fqs/article/view/75/154> > (Luettu 20.1.2016).

Koivisto, Kaisa, Kukkola, Jani, Latomaa, Timo & Sandelin, Pirkko 2014. Kokemuksen mahdollisuudet. Teoksessa Kaisa Koivisto, Jani Kukkola, Timo Latomaa ja Pirkko Sandelin (toim.) Kokemuksen tutkimus IV Annan kokemukselle mahdollisuuden. Rovaniemi: Lapin yliopistokustannus, 7–31.

Korkman, Julia 2006. How (not) to Interview Children? Interviews with Young Children in Sexual Abuse Investigations in Finland. Åbo: Åbo Akademi University. Saatavilla: <<http://bibbild.abo.fi/ediss/2006/KorkmanJulia.pdf>> (Luettu: 2.2.2016).

Kotimaisten kielten keskuksen verkkosivu 2016. Kielitoimiston sanakirja. Saatavilla: <<http://www.kielitoimistonsanakirja.fi/netmot.exe?motportal=80>> (Luettu 11.2.2016).

Kotkavirta, Jussi 2002. Kokemuksen ehdot ja hahmot: Kritik der reinen Vernunft ja Phänomenologie des Geistes. Teoksessa Leila Haaparanta ja Erna Oesch (toim.) Kokemus. Tampere: Tampere University Press, 15–37.

Kronqvist, Eeva-Liisa & Pulkkinen, Minna-Leena 2007. Kehityopsykologia. Matkalla muutokseen. Porvoo: Wsoy.

Kupiainen, Reijo & Noppari, Elina 2015. Somelainen nuori. Teoksessa Liisa Martikainen (toim.) Mitä se sulle kuuluu? – Nuoren elämän valinnat puntarissa. Tallinna: United Press Global 113–135.

Laine, Timo 2010. Miten kokemusta voidaan tutkia? Fenomenologinen näkökulma. Teoksessa Juhani Aaltola ja Raine Valli (toim.) Ikkunoita tutkimusmetodeihin II. Näkökulmia aloittelevalle tutkijalle tutkimuksen teoreettisiin lähtökohtiin ja analyysimenetelmiin. Jyväskylä: PS-kustannus, 28–45.

Laukkanen, Marjo 2007. Sähköinen seksuaalisuus – Tutkimus tyttöydestä netti-keskustelussa. Rovaniemi: Lapin yliopisto.

Laukkanen, Marjo 2010. Vastuullisesti verkossa? Tyttöjen nettikeskusteluja tutkimassa. Teoksessa Hanna Lagström, Tarja Pösö, Niina Rutanen ja Kaisa Vehkalahti (toim.) Lasten ja nuorten tutkimuksen etiikka. Helsinki: Nuorisotutkimusseura ry, 188–192.

Lewis, Bobbi 2010. Social media and strategic communication: Attitudes and perceptions among college students. *Public Relations Journal* 4 (3), 1–23.

Lucero, Jessica, Lucero Steven, Smith-Darden, Joanne & Weisz, Arlene 2014. Exploring Gender Differences: Socially Interactive Technology Use/Abuse Among Dating Teens. *Affilia: Journal of Women and Social Work* 29 (4), s. 478–491.

Mannerheimin lastensuojeluliitto 2009. Keskinuoruuden kasvu ja kehitys – vanhempi nuoren kasvun tukena. Helsinki: Mannerheimin lastensuojeluliitto. Saatavilla: <<http://mll-fi-bin.directo.fi/@Bin/f5fd9751333dc516c0c3a65cb3bf1eb9/1455019786/application/pdf/11828266/MLL%20-%20Keskinuoruuden%20kasvu%20ja%20kehitys.pdf>> (Luettu 9.2.2016).

Marcia, James 1966. Development and Validation of Ego Identity Status. *Journal of Personality and Social Psychology* 3 (5), 551–558. Saatavilla: <https://www.researchgate.net/publication/17245812_Development_and_Validation_of_Ego_Identity_Status> (Luettu 20.2.2016).

Matikainen, Janne 2009. Sosiaalisen ja perinteisen median rajalla. Viestinnän laitoksen tutkimusraportteja 3/2009. Helsinki: Helsingin yliopisto. Saatavilla <http://www.helsinki.fi/crc/Julkaisut/sosiaalisen_ja_perinteisen_median_rajalla_raportti.pdf> (Luettu 19.1.2016).

Mendelson, Andrew & Papacharissi, Zizi 2011. Look At Us: Collective Narcissism in College Student Facebook Photo Galleries. Teoksessa Zizi Papacharissi (toim.) *A Networked Self. Identity, Community, and Culture on Social Network Sites*. New York: Routledge, 251-274. Saatavilla: <<https://ipfs.io/ipfs/QmTmMhRv2nh889JfYBWXdxSvNS6zWnh4QFo4Q2knV7Ei2>>

B/Misc/Taylor.and.Francis-A.Networked.Self.Identity.Community.and.Culture.on.Social.Network.Sites.2010.RETAIL.EBook.pdf > (Luettu: 23.2.2016).

Merikivi, Jani 2010. Nuorille kohdistetut internet-kyselyt ja huoltajien suostumus. Teoksessa Hanna Lagström, Tarja Pösö, Niina Rutanen ja Kaisa Vehkalahti (toim.) Lasten ja nuorten tutkimuksen etiikka. Helsinki: Nuorisotutkimusseura ry, 137–139.

Mykkänen, Pekka 2014. Kun lemmeleikistä tulee kostopornoa. Helsingin Sanomien verkkosivusto 14.9.2014. Saatavilla < <http://www.hs.fi/sunnuntai/a1410576782113> > (Luettu 12.1.2016).

Määttä, Kaarina 2007. Rakastuminen lumoa ja satuttaa nuoruusiässä. Teoksessa Kaarina Määttä (toim.) Helposti särkyvää. Nuoren kasvun turvaaminen. Helsinki: Kirjapaja, 88–103.

Oxford Dictionaries -verkkosivu 2015. Oxford Language Dictionaries Online. Saatavilla < <http://www.oxforddictionaries.com/> > (Luettu 9.4.2015).

Peek, Holly 2014. The Selfie in the Digital Age: From Social Media to Sexting. Psychiatric Times. Saatavilla: < <http://www.psychiatrictimes.com/cultural-psychiatry/selfie-digital-age-social-media-sexting> > (Luettu 16.2.2016).

Phillips, Richard & Sianjina, Rayton 2013. Cyber Security for Educational Leaders. A Guide to Understanding and Implementing Technology Policies. New York: Routledge.

Pönkä, Harto 2014. Sosiaalisen median käsikirja. Jyväskylä: Docendo.

Raitanen, Marko 2001. Aikuistuminen. Uusi vaihe elämässä vai uusi elämä vaiheessa? Teoksessa Jyrki Jyrhämä ja Anne Sankari (toim.) Lapsuudesta vanhuuteen. Iän sosiologiaa. Tampere: Vastapaino, 187–225.

Rikoslaki 19.12.1889/39. Saatavilla: < <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1889/18890039001#L20> > (Luettu 20.3.2016).

Rikoslaki 9.6.2000/531. Saatavilla: < <http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2000/20000531#Pidp3321760> > (Luettu 20.3.2016).

Rollins, Joe 2014. Sexting Cyberchildren: Gender, Sexuality, and Childhood in Social Media and Law. *Sexuality & Culture* 19 (1), s. 57–71.

Rusanen, Erja 2008. Esiopetus lapsen silmin. Tutkimus kokemuksesta, tiedon transferoitumisesta ja metatietoisuudesta. Helsinki: Palmenia.

Ryan, Elizabeth 2010. Sexting: How the State Can Prevent a Moment of Indiscretion from Leading to a Lifetime of Unintended Consequences for Minors and Young Adults. *Iowa Law Review* 96 (1) s. 375–383. Saatavilla: <http://ilr.law.uiowa.edu/files/ilr.law.uiowa.edu/files/ILR_96-1_Ryan.pdf > (Luettu 1.4.2015).

Saastamoinen, Mikko 2006. Minuus ja identiteetti tutkimuksen haasteina. Teoksessa Pertti Rautio & Mikko Saastamoinen (toim.) *Minuus ja identiteetti. Sosiaalipsykologinen ja sosiologinen näkökulma*. Tampere: Tampere University Press, 168–172. Saatavilla: <https://tampub.uta.fi/bitstream/handle/10024/95382/minuus_ja_identiteetti_2006.pdf?sequence=1> (Luettu 20.2.2016).

Sanci, Lena, Temple-Smith, Meredith & Walker, Shelley 2013. Sexting: Young Women's and Men's Views on Its Nature and Origins. *Journal of Adolescent Health* 52, 697–701.

Sanders, Amy 2013. Obscenity, Sexting, and Cyberbullying. Daxton R. Stewart toim. *Social Media and the Law. A Guidebook for Communication Students and Professionals*. New York & London: Routledge, 156–174.

Sarajärvi, Anneli & Tuomi, Jouni 2004. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Helsinki: Tammi.

Sarajärvi, Anneli & Tuomi, Jouni 2009. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Helsinki: Tammi.

Sintonen, Sanna 2003. Onnistunut kyselytutkimus Internetissä. Onko markkinointitutkimuksen tulevaisuus tietoverkossa? Tampereen ammattikorkeakoulun julkaisuja. Sarja B. Raportteja 4. Tampere: Tampereen ammattikorkeakoulu.

Suomen perustuslaki 11.6.1999/731. Saatavilla: < <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1999/19990731#L2P6> > (Luettu 20.3.2016).

Suorsa, Teemu 2011. Kokemuksen yksilöllisyys, yhteisyys ja yhteiskunnallisuus. Subjektitieteellisestä kokemustutkimuksesta. Teoksessa Timo Latomaa ja Teemu Suorsa (toim.) Kokemuksen tutkimus II. Ymmärtävän psykologian syntyhistoriaa ja kehityslinjoja. Rovaniemi: Lapin yliopistokustannus, 174–232.

Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen verkkosivu 2015. Lapsen kaltoinkohtelu. Seksuaalinen hyväksikäyttö, 29.4.2015. Saatavilla: < https://www.thl.fi/fi/web/lapset-nuoret-ja-perheet/tyon_tueksi/lahisuhde_perhevakivallan_ehkaisytyo/lahisuhde/lapsen > (Luettu 7.1.2016).

Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen verkkosivu 2016. Seksuaali- ja lisääntymisterveys. Seksuaalisuus, 30.12.2014. Saatavilla: <<https://www.thl.fi/fi/web/seksuaali-ja-lisaantymisterveys/seksuaalinen-hyvinvointi/seksuaalisuus>> (Luettu 19.2.2016).

Turunen, Kari 2004. Tunne-elämä. Jyväskylä: Atena Kustannus Oy.

Turunen, Serja 2014. Uusin silmin, avoimin mielin. Mitä kokemustutkija voi oppia taiteilijan tavasta katsoa maailmaa? Teoksessa Kaisa Koivisto, Jani Kukkola, Timo Latomaa ja Pirkko Sandelin (toim.) Kokemuksen tutkimus IV Annan kokemukselle mahdollisuuden. Rovaniemi: Lapin yliopistokustannus. 234–250.

Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2016. Tutkimuseettisen neuvottelukunnan laatimat eettiset periaatteet. Saatavilla: < <http://www.tenk.fi/fi/eettinen-ennakkoarviointi-ihmistieteiss%C3%A4/eettiset-periaatteet> > (Luettu 20.3.2016).

Väestöliiton verkkosivu 2015. Sexting. Saatavilla < <http://www.vaestoliitto.fi/nuoret/turvallisuus/media/sexting/> > (Luettu 1.4.2015).

YK:n yleissopimus lapsen oikeuksista. Saatavilla < https://unicef.studio.crasman.fi/pub/public/pdf/LOS_A5fi.pdf > (Luettu 20.3.2016).

LIITTEET

LIITE 1. Saateviesti

Onko sinulla kokemusta sextingistä?

Oletko 15–25-vuotias nuori ja sinulla on kokemusta sextingistä edes pintaraapaisun verran? Tässä tutkimuksessa sextingillä tarkoitamme esimerkiksi seksuaalilissävyytteisiä viestejä, kuvia tai videoita.

Vastaamalla tähän kyselyyn, osallistut Lapin yliopistossa tehtävään mediakasvatuksen Pro gradu -tutkielmaan. Kyselyyn vastaaminen vie noin 15 minuuttia. Tutkimuksessa halutaan selvittää, millaisia kokemuksia 15–25-vuotiailla nuorilla on sextingistä.

Tutkimustulokset julkaistaan keväällä 2016 valmistuvassa Pro gradu-tutkielmasamme. Tutkielma julkaistaan myös verkossa. Vastaaminen tapahtuu anonyymisti ja vastaajan henkilöllisyys ei paljastu missään vaiheessa. Kyselyn vastaukset tuhoetaan tutkimuksen valmistuttua.

Jos olet 15–25-vuotias nuori, toivoisimme, että kertoisit omin sanoin sextingistä ja siihen liittyvistä kokemuksista sekä tunteista. Vastaamalla kyselyyn, autat meitä tekemään Pro gradu-tutkielmaamme. Sextingiä on tutkittu Suomessa todella vähän, vaikka aihe on tärkeä ja ajankohtainen. Tutkimuksella tahdomme antaa äänen nuorille, joilla on henkilökohtaista kokemusta aiheesta. Jättämällä yhteystietosi kyselyn loppuun, osallistut leffalippupakettien arvontaan.

Kiitos vastauksestasi ja mukavaa loppuvuotta!

Ystävällisin terveisin

Susanna Korkala

Jutta Virta

Lapin yliopisto

Kasvatustieteiden tiedekunta

Tutkimusprosessiamme ohjaa professori Tuija Turunen

LIITE 2. Verkkokysely

1. Ikäsi *

2 merkkiä jäljellä

2. Sukupuolesi *

Nainen

Mies

Muu, mikä?

3. Koulutustasustasi *

Peruskoulu

Ammatillinen perustutkinto

Ylioppilas

Alempi korkeakoulututkinto

Ylempi korkeakoulututkinto

Muu, mikä?

4. Parisuhdestatukseksi *

Ei parisuhteessa

Parisuhteessa

Avoliitossa

Avioliitossa

Muu, mikä?

5. Milloin viimeksi olet harrastanut sextingiä? *

Viimeisen viikon aikana

Viimeisen kuukauden

Viimeisen puolen vuoden aikana

Viimeisen vuoden aikana

Yli vuosi sitten

6. Kerro mahdollisimman tarkasti, kuinka usein harrastat sextingiä. *

300 merkkiä jäljellä

7. Mikä oli parisuhdestatuksesi, kun viimeksi harrastit sextingiä? *

- Ei parisuhteessa
- Parisuhteessa
- Avoliitossa
- Avioliitossa
- Muu, mikä?

8. Kerro omin sanoin mahdollisimman tarkkaan, miten sexting tapahtui. Mitä laitetta ja kanavaa (esim. sosiaalisen median palvelu) käytit? *

300 merkkiä jäljellä

9. Miltä sinusta tuntui tilanteessa, kun harrastit sextingiä? *

300 merkkiä jäljellä

10. Miksi harrastit sextingiä? *

300 merkkiä jäljellä

11. Kuvaile mahdollisimman tarkkaan, millaisia tunteita sinussa heräsi erityisesti sextingin jälkeen. Jos mahdollista, kuvaile myös, miten tunteet ilmenivät sinussa fyysisesti. *

300 merkkiä jäljellä

12. Oletko katunut sextingiä jälkikäteen? Jos olet, niin miksi? *

300 merkkiä jäljellä

13. Aiheutuiko sextingistä jonkinlaisia seuraamuksia? Jos aiheutui, niin mitä? *

Tässä kysymyksessä voit kertoa sekä positiivisista että negatiivisista asioista.

300 merkkiä jäljellä

14. Kuvaile, mitä tekisit mahdollisesti toisin, jos voisit. *

300 merkkiä jäljellä

15. Aiotko tulevaisuudessa harrastaa sextingiä? *

- Varmasti
- Melko varmasti
- En osaa sanoa
- En todennäköisesti
- En missään tapauksessa

16. Jätä halutessasi yhteystietosi elokuvalippujen arvontaa varten. Nimi- ja osoitetietoja ei yhdistetä annettuihin vastauksiin.

Etunimi

Sukunimi

Osoite

Postinumero

Postitoimipaikka

15-25-VUOTIAS NUORI, VASTAA KYSELYYN!

04.11.2015

Oletko 15–25-vuotias nuori ja sinulla on kokemusta sextingistä edes pintaraapaisuun verran? Tässä tutkimuksessa sextingillä tarkoitetaan esimerkiksi seksuaalissävyytteisiä viestejä, kuvia tai videoita.

Vastaamalla kyselyyn, osallistut Lapin yliopistossa tehtävään mediakasvatuksen Pro gradu -tutkielmaan. Kyselyyn vastaaminen vie noin 15 minuuttia. **Tutkimuksessa halutaan selvittää, millaisia kokemuksia 15–25-vuotiailla nuoriilla on sextingistä.**

Tutkimustulokset julkaistaan keväällä 2016 valmistuvassa Pro gradu-tutkielmassa. Tutkielma julkaistaan myös verkossa. Vastaaminen tapahtuu anonyymisti ja vastaajan henkilöllisyys ei paljastu missään vaiheessa. Kyselyn vastaukset tuhoetaan tutkimuksen valmistuttua.

Jos olet 15–25-vuotias nuori, sinulla on mahdollisuus kertoa omin sanoin sextingistä ja siihen liittyvistä kokemuksista sekä tunteista. Tutkimuksella tahdotaan antaa ääni nuorille, joilla on henkilökohtaista kokemusta aiheesta. Jättämällä yhteystietosi kyselyn loppuun, osallistut leffalippupakettien arvontaan.

Linkki kyselyyn: <http://bit.ly/1XP7oew>

Kiitos vastauksestasi ja mukavaa loppuvuotta!

Ystävällisin terveisin
Susanna Korkala (sukorkal@ulapland.fi)
Jutta Virta (jvirta@ulapland.fi)
Lapin yliopisto

